

DENİZLEŞEN GENÇLİK BULUŞUYORI

Ayaklanmalar Çağı'nın çocukları.. .gerici eğitimin sarmalında boğulmaya çalışılanlar, üniversiteyi kazanıp iyi bir gelecek sahibi olmaya çalışan lise öğrencileri, kazandığı üniversitede gelecek kaygısıyla içi içini kemirenler, yaşanlara sessiz kalması için İç Güvenlik Yasaları ile bastırılmaya çalışılanlar, harç uygulamalarıyla üniversitelerin dışında bırakılmaya çalışılan emekçilerin çocukları, her gün taciz-tecavüz-ölüm tehdidi altında olan genç kadınlar.. Bütün bunlara karşı sokak sokak, meydan meydan mücadele eden, Denizleşen gençler! Bu çağın hepimize!

28 Mart'ta ODTÜ'ye!
Bugünler bize tekrar tekrar "Dev-

rimci Teori Olmadan Devrimci Pratik Olmaz" (Lenin) sözünü hatırlatan günler. Şimdi, her şeyden çok yan yana gelmeye, birlikte konuşmaya, birlikte hareket etmeye ihtiyacımız var; işçilerle, halklarla bir bağ kurmaya, "Ne Yapmalı" sorusuna cevap bulmaya ihtiyacımız var. Devrimci Öğrenci Birliği, bu sorulara cevap bulabilmek amacıyla her yerden, her ulustan gençleri ODTÜ'ye çağırıyor!

ODTÜ... Denizlerin yurtlarında saklandığı, THKO'yu kurdukları ve yeni bir dönemi başlattıkları o yerde; THKO'nun gerillalarının bütün hayallerini ve hedeflerini gür ve ikirciksiz, kocaman yazdıkları o yerde, ODTÜ'de Deniz gençliği buluşuyor!

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 - 25 Mart 2015/ S 279 / 1 TL

TARİH: 28 MART
SAAT: 10³⁰
YER: MM-25 AMFİSİ
ODTÜ

Devrimci Öğrenci Birliği

Bu yıl, her yerde yapılan, ayrı ayrı ama bir o kadar kalabalık geçen 8 Mart eylemleri, kadınların isyanının dalga dalga büyüyerek sokaklara taşmasıydı.

Gelenekselleşmiş 8 Mart Emekçi Kadın Taksim yürüyüşü, Gezi Ayaklanmasından bu yana, halkı meydanlardan uzak tutmaya çalışan devletin engellemelerine rağmen, yüzlerce kişi ile büyük coşkuyla gerçekleşti. Emekçi Kadınlara (EKA) destek vererek coşkularına coşku katan erkeklerle daha güçlüydü.

Polis barikatları kadınları yıldırmadı; kadınların coşkusu, heyecanı, öfkesi tavizsizdi. Emekçi kadınların her şeylerini, yaşamlarından bir parçasını kattıkları bu eylem, İstiklal Caddesine yayıla yayıla, korku duvarlarını yara yara geçti. "Üzgün olmaksızın öfkeli olmayı tercih eden" bir neslin çocuklarının, kendilerini yaşamdan kovanlara olan hınçlarıyla Kızıl Meydan'a yürümekti amaçları. Taksim Meydanı'nda, Gezi'de özgürleşen kadınlar, özgürlüklerinin simgeleştiği Meydanı geri almayı ve özgürleştirmeyi boyunlarının borcu bildiler.

EKA/Emekçi Kadınlar "Harekete Geç İsyani Et!" şiarıyla kadınları harekete geçirerek, devrimci şiddet uygulayarak barikatlara yüklenip, polis kalkanlarını kırıp kararlı duruşunu ve iradesini gösterdi.

Her yıl 8 Mart'ta olduğu gibi bu yıl da Taksim'de dalga dalga yayılan büyüyen isyanın kızıl bayrakları vardı. Bir de dillerden düşmeyen "Kadın Devrim Özgürlük" sloganı...

13 Mart Savaşçıları... 12 Eylül askeri faşizminin darağaçlarına gönderdiği 3 komünist işçi, Seyit Konuk, Necati Vardar, İ.Ethem Coşkun'u ölümsüzleşmelerinin 33. yılında anıyoruz

>>Editör...

Uzlaşma

Son günlerin en çok konuşulan ve sonucu merak edilen konuların başında şüphesiz devlet/hükümet ile UKH'nin yaptıkları ortak açıklama oldu.

"Ortak metin" in açıklanmasından sonra her taraf farklı farklı yorumlarda bulunduysa da işin özü ve merak edilen noktalar hakkında netlik söz konusu olmadı.

Yanıtı en çok merak edilen soru şuydu: PKK/KCK silahlı mücadeleye son verecek miydi ve daha önemlisi silah bırakacak mıydı?

Bu konuda uzlaşma görüşmeleri yapan tarafların dışındakilerin söyleyecekleri her söz bir yorumdan, bir spekülasyondan öte bir önem ve anlam taşımaz.

3

Önemli Olanı Görmek

C.Dağlı

2

Düzen Kendini Nasıl Korumaya Alıyor

Taylan Işık

4

Davetleri Kabulümüzdür

Umut Çakır

5

Sınıf Bilinci Ve Önderlik

Özgür Güven

9

Öldü Mü Denir Şimdi Ona

Nazım Akarsu

12

Önemli Olanı Görmek

BAŞYAZI

C. Dağlı

Olayları, eylemleri, mücadeleleri değerlendirirken, dikkatleri esas olandan, önemli ve belirleyici olandan başka yönler çekmek küçük burjuva sosyalist siyasetlerde tipiktir.

Haziran ve Güz 2013 ayaklanmaları ile 2014 Ekim ayaklanması ele alınırken yapılan budur. Bu çevrelerin bazılar ayaklanmayı zayıf göstermek için çaba gösterirken, diğerleri de ayaklanmanın devrimle bağını kurmamak için dikkatleri devrimin somut sorunlarından uzaklaştırıp dikkat merkezini soyut sorunlara yöneltiyorlar. Böylece kitlelerin ayaklanmalarından sınıf mücadelesinin gelecek savaşları için en önemli sonuçların çıkarılmasının önüne geçmeye çalışıyorlar. Soyut sorunlar öne çıkarılarak, yığınlar en kritik en önemli ve kavganın en belirleyici anında eylemsiz bırakılmış olur.

Yığınsal devrimci eylemler değerlendirilirken, soyut laflar edilmesi, yeni bir ayaklanma ve devrim için somut ciddi hazırlıklara girişmekten yan çizmek içindir. Küçük burjuva siyasetlerin devrimden yan çizmesine karşın, devrimci işçi sınıfı hareketi, soyut gevşeliklerle zaman yitirmez, tüm siyasi yeteneği, tüm gücü ve tüm enerjisiyle devrime yönelik somut hazırlıklarda bulunur ve somut girişimlere yönelir.

Devrim gün gün canlı olgularla gelişim gösteriyor. Her gün bir dizi eylem, çatışma temelinde gelişen devrimi buradan başarıya götürmek pratik sorundur. Somut hazırlıklar sorundur. Savaşan proletaryanın ve proletaryanın savaşan partisinin eylem programı somut, temel belirleyici bir hedef olan iktidarın ele geçirilmesini içerir.

Sokağa çıkan, dövüşen, ayaklanan kitlelerin önüne devrimci bir hedef, bir iktidar hedefi konmazsa, kitle hareketi ne denli büyük bir güce ulaşsın ulaşınsın, devrimci bir hedeften yoksun kaldığı için sonunda başarısızlığa uğrar ve dağılmaktan kurtulamaz.

Sınıf savaşımı bütün canlılığı içinde kavranmalı devrimin içinde dolayısıyla tüm değişimi ve dinamik gelişimi içinde ele alınmalıdır.

O zaman görülecektir ki, iktidar sorununu pratik olarak karşımıza çıkaran sınıf mücadelesinin kendi gelişimidir.

31 Mayıs 2013'ten bu yana gerçekleşen devrimci ayaklanmalar ancak uzlaşmaz toplumsal çelişkiler ve çelişkilerin keskinleşmesi temelinde tüm derinliğiyle anlaşılabilir. Toplumsal çelişkilerin uzlaşmaz karakteri, keskinleşmesi ve derinleşip gelişmesi gözönüne alınmadan bu temelde ortaya çıkan ayaklanmalar hakkında ancak sıradan laflar edilebilir.

Başka bir anlatımla, Türkiye ve Kürdistan'ın somut durumu anlaşılmadan bizdeki devrimci savaşım doğru olarak ortaya konamaz. Buradaki toplumsal çelişkiler son derece keskin, toplumsal çatışmalar da son derece şiddetli. Bu toprakların durumu herhangi bir ülkeyle karşılaştırılmaz. Diğer ülkeler içinde yalnızca Latin Amerika ülkeleriyle karşılaştırılabilir. Buranın kendi durumu doğru biçimde ele alınmadan sınıf kavgasının uzun iç savaş biçimini alması ve devrimci güçlerin yarım yüzyıllık zora dayalı devrim mücadelesi gerçek anlamıyla açıklanamaz.

Yapılan değerlendirmeler, toplumsal politik durumun gerçek doğru, bilimsel, aydınlatıcı bir çözümlemesine dayanmıyor. Teorik çözümleme dönemin devrimci kavranışını ortaya koyamadığı için buradan çıkan politika ve politik görevler denk düşmüyor; dolayısıyla işçi sınıfının devrimci kavgasına yeni bir şey katmıyor, onu ileri götürmüyor.

Devrimci dönem ve devrimin güncelliği ortaya konmadığı için sendikal mücadelenin sorunları, politik mücadelenin önüne konabiliyor. Ya da günlük sıradan işler, ayaklanma ve devrim için ciddi hazırlıkların önüne konabiliyor.

Mücadelenin deneyimleri yönünden olsun, örgütlü devrimci savaşım yönünden olsun, bir çok yere göre daha ilerideyiz. Yeni çatışmalara ileri devrimci niteliklerle giriyoruz. Dolayısıyla önümüze koyacağımız görevler hareketi geriletken değil, ilerleten bir rol oynamalı. Ama tıpkı sendikalarda yöneticilerin sergilediği tavır yani bir şey yapıyormuş havası yaratmak politikası, küçük burjuva gruplarca da sergileniyor. Günlük sınırlı sorunlarla uğraşmak, böylece devrimci politik sorunları gözlerden saklamak bu çevrelerin başlıca çabası oldu.

Bugün devrimci hareketin geldiği nokta on yıllarca dönmüş, yüzyılın en yoğun devrimci savaşımından birimi ortaya koymuş gerçek devrimci düzeyi ifade ediyor. Gelineen yer devrimi gerçekleştirme noktasıdır. Bu aşamada işçi sınıfının görevleri öyle basit işlerle uğraştırarak geçiştirilemez.

Türkiye ve Kürdistan proletaryası dünyada ileri bir yer edinmişse, bunu faşizme ve sermayeye karşı etkin mücadeleyle başarmıştır. Görevimiz proletaryanın mücadelesini her yönden güçlendirmek, geliştirmek ve genişletmek olmalıdır.

Ölmek-Öldürülmek İçin Sokağa Çık İsyan Et

Şubat ayının ortasında ülkemizde tüm kadınları sokaklara döken bir kadın cinayetinin ardından, kadın cinayetleri hızını kesmeden devam etti. Yakılmış bulunan kadın bedenleri, parçalanmış kadın cesetleri ve öldürülen, tecavüze uğrayan kadınların haberleri ardı ardına gelmeye devam etti. Sebep arandı, çözüm önerileri ortaya kondu. Halkları kutuplaşma noktasına getiren bu tepkiler, kadının şiddete uğramasına, yeni tecavüzlere, cinayetlere engel olmadı. Bu konuda en bariz haber ise Antalya'dan geldi.

3 Mart'ı 4 Mart'a bağlayan gece 20 yaşındaki Deniz Aktaş aynı evde yaşadığı sevgilisi Lokman Barış Çelik tarafından vurularak öldürüldü, üstelik kapısında polis beklerken...

40 yaşındaki sevgilisi tarafından şiddet gören Deniz'in çılgınlıklarına komşuları polisi arayarak cevap veriyor. Gece saat 03.00 civarında çağrı üzerine kapıya gelen polis, kapı zilini çalıyor açılması için... İçeriden genç kadının yardım çağrılarını duyuyor, kapı açılmıyor... Saat 04.00'da evin içinden üç el ateş ediliyor. İyi niyetli polis havaya ateş açıldığını düşünüyor ve kapıda beklemeyi sürdürüyor. O sırada Deniz Aktaş, başından ve kalbinden vurularak öldürülmüştü. Ve kadının çılgınlıkları kesilince polis destek kuvvet istiyor. 2 saat sonra polis içeri girerek katili ve kadının cansız bedenini alıyor...

Polis gözetiminde, devlet korumasında iken eşleri tarafından öldürülen kadınların dehşet bir örnek daha eklenmiş oluyor: kapısında polis beklerken yardım istediği halde içeride öldürülen bir kadın...

Örnekler bitmiyor...

İŞİD vahşetinden kaçıp gelen kadınların dramlarını izlerken, burada da kendi topraklarından daha güvende olmadıklarına tanık oluyoruz. Antep Karkamış'ta 33 yaşındaki bir kadın tarlasında çalıştığı kişinin tecavüzüne uğradı, hamile kaldı. Bu dram yeterli değildi bir kadın için. Ailesi bu çocuğu doğurursa öldürmekle tehdit etti onu, o da yerleştikleri çadırkentte çocuğunu düşürüp, gömdü. Cenin bulunca da genç kadın, bebeğini öldürdüğü için polis-jandarma tarafından gözaltına alındı!...

6 Mart günü Urfa'da, çocuklarını almak için okula giden 35 yaşındaki Ceylan Korkmaz, kocasının kardeşi tarafından sokakta pompalı tüfekle vurularak katledildi. Katil Ahmet Korkmaz, namus meselesi dedi...

Adana Seyhan'da ise lise öğrencisi Y.G.'ye şantajla tecavüz eden 8 kişi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Tecavüzcülerin adliye adliyeye gülerken girdiği gözlerden kaçmadı...

Ne kadınları anlıyoruz diyen erkeklerin Türkiye'de etek giymesi, Afganistan'da burka giyip sokağa çıkması, ne vatandaşın toplu taşıma araçlarında kadını yalnız bırakmayalım kampanyaları vb kadına yönelik şiddeti engellemeyecek, onu "korunmaya muhtaç", "emanet" olmaktan ileri taşımaya-cak. İdamı istemek ya da kısasa kısası savunmak da çare değil. Kadınlar sokağa çıkarak, "insan olma" haklarını kendi elleriyle kazanmadıkları müddetçe en büyük değerleri ana olmak, en önemli hakları da "sığınma evi"ne sığınabilmekten öte geçmeyecektir.

Kürdistan'da 8 Mart

8 Mart, Kürdistan'da da büyük eylemler ve yürüyüşlerle kutlanıyor. Bu yıl düzenlenen "Dünya Kadın Yürüyüşü" ve mitinglerde binlerce kadın bir araya geldi.

Rojava kadın devrimine atfen bu yıl Mardin'in Nusaybin ilçesinde başlatılmasına karar verilen Dünya Kadın Yürüyüşü (DKY) etkinlikleri kapsamında 7 Mart günü dünya kadınlarının Cizre Kantonu'ndaki kadınlarla buluşması başladı. Sabah saatlerinden itibaren Mittanni Kültür Merkezi önünde toplanan kadın-

rüyoruz", "Kobanê'de direnen kadının özgür yaşamı inşa ediyoruz" şiarıyla yürüyüşe geçen kadınlar yöresel kıyafetlere büründü.

Sınıra ulaşan dünya kadınları aynı anda yüzlerini Cizre Kantonu'na döndü ve hep birlikte "Jin jiyan azadi", "Biji berxwedana Rojava" ve "Biji YPJ" sloganları attı. Aynı sıralarda sınırın diğer yakasında yürüyüşe geçen Rojava'lı kadınları da aynı şekilde karşılık vermesi ile aralarında var olan suni sınırlar anlamsız hale dönüştürüldü.

lar, yürüyüşe geçilecek ana kadar çalınan ezgiler eşliğinde halaya durdu.

Ardından sınırın her iki yakasında da karşılıklı mitinglerin yapıldığı Nusaybin'in karşısına düşen Cizre Kantonu'nun Qamişlo kenti sınırına doğru yürüyüşe geçildi.

Sınırın sıfır noktasında bulunan Şehitlik Mezarlığı yakının kurulan miting alanına doğru "Tüm dünyada kadınlar özgür oluncaya kadar yür-

Kurulan miting alanının da YPJ bayrakları ile süslediği göze çarparken, yaşanan buluşma için onlarca askeri tank, zırhlı araç ve TOMA ile birlikte yüzlerce asker de sınıra konuşlandırıldı.

Gerçekleşen buluşmanın ardından her iki yakada organize edilen miting programları başlatıldı.

Van ve Ağrı'da da kadınlar miting alanlarında buluştu.

Kongreya Jinen Azad (KJA) tarafından Van'da düzenlenen 8 Mart miting, Newroz alanında binlerce kadının coşkulu katılımı ile başladı. Yöresel kıyafetleri ile alana giren kadınlar çalınan hareketli müzik ve zılgıtlar eşliğinden halaylar çekerek, "Jin jiyan azadi", "Biji berxwedana YPJ", "Biji Serok Apo" sloganları attı.

DBP Van Genç Kadın Meclisi üyeleri de, Edremit KJA bileşenlerinin de bulunduğu binlerce kadın ulusal kıyafetleri ile eski emniyet kavşağı önünde bir araya gelerek halaylar çekmeye başladı. Ardından pankart ve flamalarla miting alanına yürüyüşe geçti.

Ağrı'da da, sabahın erken saatlerinden itibaren Kağızman Caddesi'nde toplanan kadınlar miting yapıldığı Newroz alanına doğru yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşte, kadınlar ön sırada Sakine Cansız,

Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in fotoğraflarının yer aldı.

Efrin ve Halep'te de 8 Mart coşkuya kutlandı

Efrin merkez ile kente bağlı Raco, Şiyê, Şêrewa ve Bilbilê ilçelerinde bir araya gelen binlerce kadın "Direnişimizi Arın çizgisinde büyüteceğiz" sloganı ile bir dizi etkinlik düzenledi. Düzenlenen sergi, yürüyüş, seminer ve şenliklerde 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü coşku ile kutlayan Efrinli kadınlar ulusal kıyafetler giyip slogan attı.

Halep'in Şêxmeqsûd mahallesinde kadınlar kontrol noktaları ve askeri merkezleri ziyaret ederek burada bulunan kadın savaşçıların 8 Mart'ını kutladı. Buralarda 8 Mart Dünya Kadınlar Günü vesilesi ile çiçek dağıtan kadınlar "Arın'ın çizgisinde direnişimizi büyüteceğiz" "8 Mart bütün dünya kadınlarına kutlu olsun" pankartları açtı.

UZLAŞMA

Editor

Baş tarafı 1. Sayfada Ama bu gerçek, konuya ilişkin olarak her şeyin tam bir bilinmez içinde olduğu anlamına gelmez. Büyük bir toplumsal sorun olarak, ulusal sorunun çözümüne ilişkin şimdiden tam bir kesinlikle söylenebilecek ve söylenmesi gereken noktalar var.

Birincisi, her büyük toplumsal sorunun olduğu gibi, Kürdistan sorununun çözümü de "uzlaşmaya" değil zora dayalı biçimde çözülecektir. Çünkü büyük toplumsal sorunların başka çözüm yolu yoktur.

Dolayısıyla, iki taraf arasında varılacak bir

uzlaşma sorunun ertelenmesinden ve gelecekte çok daha derin biçimde ortaya çıkmasından başka bir sonuca yol açmaz.

İkincisi, devlet/hükümet ile PKK/KCK arasında bir uzlaşmaya varılsa dahi, bu uzlaşma Kürdistan'ın ilhak edilmiş ülke, Kürt ulusunun ezilen ulus durumunu; Türkiye'nin ilhakçı, Türk ulusunun ise ezen ulus durumunu değiştirmeyecektir.

Aksine uzlaşmanın maddeleri ne olursa olsun, sorunun çözümü Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce kendisinin belirlemesi temelinde olmayacağı için her iki tarafın var olan durum ve statüsünü pekiştirecektir. Başka bir ifadeyle olası bir uzlaşma Kürdistan'ın ilhakını ve Kürt ulusunun ezilen ulus durumunu ortadan kaldırmak bir yana daha da pekiştirecektir.

Üçüncüsü, Kürt halkı, uzun savaş sonucu, tepeden tırnağa silahlanmış bir halk duruma

geldi. PKK/KCK'nın silahlı mücadeleden vazgeçip geçmeyeceğini ya da silah bırakıp bırakmayacağını şimdiden tam bir kesinlikle bilemeyiz. Ama sonuç ne olursa olsun Kürt halkı silah bırakmayacaktır.

Dördüncüsü, iki taraf arasında bir uzlaşmaya varılması durumunda, faşizme ve kapitalizme karşı mücadelenin üzerinde yükseldiği çelişkiler ortadan kalkmayacak aksine ulusal çelişkinin baskıladığı, ikinci plana ittiği çelişkiler öne plana çıkarak yeni mücadele süreçlerini başlatacaklar.

Beşincisi, Türkiye ve Kürdistan ayaklanmalar ve isyanlar sürecine girmiştir. İki taraf arasında gerçekleşebilecek olası bir uzlaşma bu ayaklanmalar ve isyanlar sürecine yol açan maddi temeli ortadan kaldırmayacak ama bu temelin daha serbest gelişiminin yolunu açacaktır.

Uzlaşma sürecinde ileri bir noktaya ulaşıldığı iddia etmelerine karşın devletin ve hükümetin ayaklanmalara önlem çerçevesinde "kamu güvenliği yasası"nda bunca ısrar etmesinin başlıca nedeni budur.

Altıncısı, PKK/KCK ile devlet/hükümet arasında varılacak bir uzlaşmadan "demokratik bir ortam" bekleyen sosyal reformistler büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaklar. Dinci faşist devlet ve hükümet "demokrasi" değil baskı ve terörü yoğunlaştırmanın arayışında. Bu, dinci faşist devletin ve hükümetin keyfi bir tercihi değil, varlık koşullarının zorunlu bir sonucudur.

Bunun anlamı açık: Emekçi sınıflar ve Kürt halkıyla devlet/hükümet arasındaki çatışma; yani devrimin kendisi derinleşerek sürecektir.

Leninistler tüm hazırlıklarını bu gerçeğe uygun biçimde yapmalılar.

İÇ HUZURSUZLUK Yasası

Cumhuriyet'ten Erk Acarer'in haberine göre, saatin ilerlemiş olması kırmızı kaşkol ile birleşince, polis niyet okuyup teşhisi koyuverdi... "Makul şüpheliye" sert bir şekilde kimlik sordu. Ondan, "Biraz kibar olun" yanıtını alınca çileden çıktı. Hızla suçluya dönmüş makul şüpheli, tekme tokat dövüldü, çamura yatırılıp suratına biber gazı sıkıldı. Yetmedi, elleri ters kelepçeyle bağlanıp karakola götürüldü. Dayak burada da sürdü. 24 yaşındaki gencin, evinin sokağında başlayan şiddet, polis otosu ve karakolda tam üç saat boyunca sürdü.

Atılan "Herhalde gece geç saatte dışarda olmam ya da kırmızı kaşkolun onları tahrik etti." diyerek durumu anlatıldı.

Yeni yasayla birlikte gece geç saatte dışarıda olmak ya da kırmızı kaşkol, fular takmak bile iç güvenliği tehdit eder hale geliyor. Polis, kendisine verilen yetkileri sonuna kadar kullanırken, bu durum katliamlara davetiye çıkarıyor.

Peki, iç güvenlik yasası neler getiriyor?

Bu paketle, polisin zaten yaptığı öldürme ve keyfi hapsedme yasal kılıfına uyandırılıyor. Böylece, devlet polis eliyle istediğini öldürecek, istediğini istediği kadar hapsedecek. Artık diğer hukuki düzenlemelerin, hakların hiçbir anlamı kalmayacak.

Bu yasa, Polis Vazife Ve Selahiyet Kanunu (PVS-K-Polis Yasası) 16. Madde değişikliği ile gösteri yürüyüşü sırasında "mala zarar veren veya vermeye teşebbüs eden" herkese karşı polise ateşli silahla doğrudan doğruya ateş etme yani öldürme yetkisi veriyor. Yani, bir eylemde, "yerden taş almaya çalışan, çöp tenekelerini deviren, ya da devirmeye teşebbüs eden" birinin cezasını polis hemen tayin edecek ve cezasını da hemen orada verecektir. Ne de olsa malları ve mallarını koruyan bu düzenin devamı herhangi bir insan canından çok daha kıymetli.

Ceza sorumluluğunu kaldıran bir hal olduğu için, bu düzenleme geçmişe etkili olacak şekilde uygulanacak ve Gezi Ayaklanması'nda ayaklanmacıları katleden, gözlerini gaz kapsülü ile çıkaran tüm polislerin ceza sorumluluğu ortadan kalkacak, açılmış davaların tümü sonuçsuz kalacaktır. Böylece Ethem Sarıgül'ün Katili Ahmet Şahbaz serbest bırakılacak, 14 yaşındaki Berkin Elvan'ı öldüren polisler tespit edilse dahi bu "hukuka uygunluk" halinden yararlanacak.

Artık polis, elinde sapan vardı, yüzü maskeliydi diyerek insanları öldürebilecek, bunun için ceza almak bir yana görevini yerine getirdi diye 'kahraman' ilan edilecek. Toplantı ve gösterilere maske ile katılmak, havai fişek kullanmak ve molotof bulundurmak, mevcut durumda zaten suç olarak düzenlenmiş olup; hem yasa

dışı toplantı ve gösteri yapmak hem de yasadışı örgüt üyeliği suçundan ceza verilmesine neden olmaktadır. Bu durumlarda yakalananlar, hemen bir şekilde bir örgüte ilişkilendirilmekte, faaliyetleri hemen 'terör' kategorisi altına sokulmakta ve bir anda haklarında istenen cezalar onlarca yıla ulaşmaktadır.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın (TİHV) bu konuda yaptığı açıklamaya göre; zaten 2007 yılında Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu (PVS-K-Polis Yasası) 'nda yapılan değişiklikle polisin silah kullanma yetkisine getirilen sınırlamalar belirsizleştirilmiş durumda. Bu belirsizlik sonucu, o tarihten buyana polisin silah kullandığı olaylarda tam 175 kişi hayatını kaybetti. Yapılan yeni düzenlemeler ile sonucun ne olacağını tahmin etmek ise zor olmasa gerek.

Düzenlemede "Yasadışı örgüt ve topluluklara ait amblem ve işaret taşıyarak veya bu işaret ve amblemleri üzerinde bulunduran üniformayı andırır giysiler giyerek katılanlar ile kanunların suç saydığı nitelik taşıyan afiş, pankart, döviz, resim, levha, araç ve gereçler taşıyarak veya bu nitelikte sloganlar söyleyerek veya ses cihazları ile yayımlayarak katılanlar altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." deniliyor. Buna göre 10 kişi birden aynı rengi giyip eylemlere katıldığında (genellikle kırmızı), polis, bu durum bana yasadışı bir örgütü anımsatıyor diyerek bunu suç dosyasına ektebilecek. Mahir Çayan, Deniz Gezmiş veya Abdullah Öcalan gibi isimlerin fotoğraflarını taşımak da suç olabilecektir.

"El ile dıştan kontrol hariç kişinin üstü ve eşyası ile aracının dışardan bakıldığında içerisi görünmeyen bölümlerinin aranması; İçişleri Bakanlığı tarafından belirlenecek esaslar dâhilinde mülki amirin görevlendireceği kolluk amirinin yazılı, acele hallerde sonradan yazıyla teyit edilmek üzere sözlü emriyle yapılabilir. Kolluk amirinin kararı 24 saat içinde görevli hâkimin onayına sunulur." Maddenin gerekçesinde, amacın kişilere ve topluma yönelik "muhtemel tehlikeleri önlemek" olduğu ifade edildi. Polis, "kendisi veya başkalarının can güvenliğini tehlikeye düşürenleri" eylemin veya durumun niteliğine göre; koruma altına alabilecek, olay yerinden uzaklaştırabilecek ya da yakalayabilecek. Bu durum özellikle bir kentten başka kente protesto veya anma amaçlı gidenlerin, kente girişlerinin engellenmesine yasal imkân tanınıyor. Sonuçta polise göre her durum acele hal olabiliyor ve dilediği gibi müdahale hakkı var.

Polis isterse günün herhangi bir saatinde bizi sokakta durdurulabilecek ve üs-

tümünü arayabilecek. Toplumsal olaylara müdahalede ise "suç işleyenlerin tespiti ve suç üstü yakalanması" amacıyla "boyalı su" kullanabilecek. Bu yolla eylem sonrası kalabalıklar dağıtıldıktan sonra yakalama işleminin kolayca yapılabilmesi sağlanacak.

"Polis, müşteki, mağdur veya tanık ifadelerini, ikamet ettikleri yerlerde veya işyerlerinde de alabilir. Bu fıkranın kapsamı ile uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı'na belirlenir." Böylece polis, savcının ve hâkimin yetkilerini alarak sanıkların müstekillerini ifade-sini kendisi

ala-bilecek.

Ayrıca bu yasayla polisin gözaltı yetkisi de arttırıldı. Savcılığın gözaltı işlemlerindeki yetkileri kolluk amirlerine verilmekte ve gözaltı işlemlerinin 24 saat (şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylar sırasında ve toplu olarak işlenen suçlarda 48 saat) süreyle savcılık birimine haber verilmemesi düzenlenmektedir. Gözaltı işleminin savcının talimatı dışında yapılabilmesi ve savcıya haber bile verilmemesi, gözaltı işleminin adli işlem olmaktan çıkarılıp idarenin yetkisi altına alınması anlamına geliyor. Süçüstü göz altıları; toplumsal olaylar sırasında işlenen cebir ve şiddet olayları, kasten öldürme, yaralama, cinsel saldırı, çocukların cinsel istismarı, hırsızlık, yağma, uyuşturucu, bulaşıcı hastalıklara ilişkin tedbirlere aykırı davranma, fuhuş, kötü muamele, Terörle Mücadele Kanunu'nda düzenlenen suçlar, toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde molotof, sapan gibi silah kullanılması, sokağa çıkma yasağını ihlal etme suçlarında uygulanacak.

Böylece polis Gezi, Kobane gibi milyonların sokağa döküldüğü eylemlerde savcı veya mahkeme kararı olmadan bir kişiyi 48 saat gözaltında tutabilecek, gözaltı işlemleri yargısal denetimin dışına

(kayıt dışına) çıkacak, gözaltında baskı, işkence ve keyfi uygulamalar artacaktır.

Valilik de, lüzumu halinde kolluk amir ve memurlarına suçun aydınlatılması ve suç faillerinin bulunması için gereken acele tedbirlerin alınması hususunda doğrudan emirler verebilecek. Valiler, kamu düzenini ve güvenliğini sağlamak için kamu kurum ve kuruluşlarının bütün araç ve gereçlerinden yararlanabilecek, adli ve askeri kuruluşlar hariç kamu personeline görev verebilecek. Kamu kurum ve kuruluşları, valinin emrini yerine getirmezse, talimatlar kolluk aracılığıyla uygulanacak. Valiye verilen bu yetkileri kaymakamlar da kullanabilecek. Vali ve kaymakamlara yönelik istenen yetkilerle sikiyönetim, olağanüstü hal dönemlerine özgü uygulamalara gidilmek istendiği görülüyor.

Önleme dinlemelerinde, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde emniyet müdürünün veya jandarma komutanının verdiği dinleme kararının hakim onayına sunulmasının süresi 24 saatten 48 saate çıkarılıyor.

Bir diğer önemli değişiklik de avukatların soruşturma evrakına ulaşım hakkına yönelik. Düzenlemeyle 'soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebilecek' durumlarda bu hakkın sınırlanabileceği öngörülüyor. Verilen keyfi sınırlama kararları savunma hakkını ciddi biçimde ihlal edecek, savunmanın soruşturma dosyasına ulaşım hakkının sınırlanacaktır.

Belirttiğimiz gibi yeni iç güvenlik yasasında, molotof ve havai fişek silah olarak, maske suç aleti olarak tanımlandı. Polis in ateş etme yetkisi genişletildi. Yani toplumsal eylemlerde kanlı tablolar çok da uzak değil. Kısacası yasayla, cinayetlerin, katliamların önünün açılması onaylandı. Aslında var olan uygulamalar yasal hale gelmiş oldu. Polis, yetkilerinin artmasıyla artık daha sert davranacak ve yeni "kahramanlık destanları" yazacak.

Gezi Ayaklanmasının ardından, 6-7 Ekim Ayaklanması da (İŞİD saldırısı altındaki Kobane ile dayanışma eylemleri) devleti, düzeni, kapitalist mülkiyeti temellerinden sarstı. İki-üç gün içinde, çoğu ayaklanmacı olmak üzere 40 kişi öldü/öldürüldü. Yüzlerce yaralandı, birçok mahallede devletin organize ettiği faşist gruplar Kürt Halkına saldırdı. Polis eylemlere atılanlara acımasızca saldırdı, bazı yerlerde jandarma devreye sokuldu. İçişleri Bakanı Efkân Ala, "misliyle karşılık verecekler" derken, Numan Kurtulmuş:

"Elleri, beyinleri kırılacak, ezilecek", Davutoğlu, Bingöl'de sokak ortasında açık infaz edilen Kürt gençlerini kastederek "Cezalandırıldılar" dedi. Cumhurbaşkanı RTE ise Bingöl'deki açık infazı kastederek, "İşte bedelini Bingöl'de nasıl ödedi-lerse, yine bedelini ağır ödeyeceklerdir" diyerek ayaklanmacıları tehdit etti.

Diyarbakır, Muş, Van, Siirt, Mardin ve Batman'da sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Böylece 12 Eylül'den sonra ilk kez sokağa çıkma yasağı ilan edilmiş oldu. Eylemlerin ardından 199'u çocuk 1223 kişi gözaltına alındı, 20'si çocuk 183 kişi tutuklandı.

Tüm bu devlet terörünün ardından, faşist devlet içeride ve dışarıda yürüteceği savaş için yeni adımlar atma gereği hissederek iç güvenlik yasasını Genel Kuruldan geçirmeye başladı. Yeni düzenlemeler devletin yapacağı katliamlardan önce polisin arkasını sağlama almak istediğinden başka bir şey değil.

İşçi ve emekçilerin yaşadığı sorunlara karşı duydukları öfkenin düzene yönelmesi sermaye düzenini ve hükümetlerini rahatsız ettiği için bu topraklarda birçok katliam gerçekleştirildi. Devlet politikası olan katliamlarla, baskı ve zorbalıklarla, işkencelerle bu düzene karşı olan devrimciler, ilerici ve muhalif sesler, sindirilmek, susturulmak istenmekte, bu katliamlarda yer alan devlet görevlileri ödüllendirilmektedir. Bu günün 'İleri Türkiye'sinde de böyledir. Dönemin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Roboski katliamının emrini veren Hava Kuvvetleri Komutanı'nı Devlet Üstün Hizmet Madalyası ile ödüllendirmiş, işkenceci polis memuru Sedat Selim Ay İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı olmuştur. Katliamlarda yer alanlar ya yargılanmamış ya haksız tahrik indirimlerinden yararlandırılarak ceza almaması sağlanmış ya da çok az cezaya hükmedilerek korunmuşlardır.

Şimdi de faşist katilleri koruyan mekanizmalara bir yenisi eklenmiştir. Devletin, iç güvenlik yasasıyla işçilerin ve emekçilerin birleşik mücadelesinin önünü kesmeyi hedeflediği açıktır. Bu yasaya baskı ve katliamların, hukuksuzluğun kaynağı olan, kapitalist sömürüyü sürdürmek için ihtiyaç duyulmuştur.

Kapitalist sistemin yıkılmaya, çökmeye mahkûm olduğunu gören düzenin koruyucusu devlet ve kolluk güçleri onu ayakta tutabilmek için yasalar çıkararak kendini güçlü kılmaya çalışsa da mücadele tarihi göstermiştir ki ne yasalar ne de başka bir güç emekçi halkların mücadelesini engellemeye yetmiştir.

En sonunda üstün gelecek olan emekçi sınıflardır. Zafer devrimci güçlerin olacaktır.

Devrimci Hukukçular
24 Ocak 2015

Düzen Kendini Nasıl Korumaya Alıyor

Taylan Işık

Dinci faşist iktidarın kadın düşmanlığı yaptığı çok açık. Hükümet sözcülerinin ve hükümetin devlette kilit noktalara yerleştirdiği bürokratların demecilerinden kısa bir seçki, dinci faşist iktidarın kadına bakışı hakkındaki düşünce ve politikalarını vermeye fazlasıyla yetecek.

İşte bir kaç örnek:

Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu "3 Çocuk doğuran söz dinler"; "Kadının kariyeri annelik olmalı"; TRT sunucusu ve yorumcusu Ömer Tuğrul İnançer "Hamileler sokakta gezmesin"; Başbakanlık döneminde Recep Tayyip Erdoğan "Her kürtaj bir Uludere'dir"; Sağlık Bakanı Recep Akdağ "Tecavüze uğrayan doğursun gerekirse devlet bakar"; Hükümet Sözcüsü ve Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç "Kadın herkesin içinde kahkaha atmayacak"

Örnekler saymakla bitmez ama biz noktayı dinci faşist iktidarın simgesi haline gelen Kasımpaşa'nın sözleriyle noktalayalım. Şöyle buyuruyor: "Kadın ve erkek eşitliği olması fitrata ters"

Aslında, hükümet ve devletin kadını nasıl aşağılamaya çalıştığı gözler önünde ve toplumun ezici kesimiyle birlikte, devrimci, demokrat, sol çevreler bunun farkında. Ne var ki, başını sosyal reformistlerin çektiği sol-devrimci çevreler ilişki halinde oldukları feminizmin etkisiyle bu farkındalığı son nedenlerine kadar götüremiyorlar.

Bir burjuva ideolojisi olarak feminizm sorunu "erkek egemenliği" ile sınırlayınca onun etkisi altında kalanlar da propaganda ve ajitasyonda hükümetin "kadın düşmanlığını" kişiselleştiriyor ve hedef tahtasına dinci faşist iktidarın simge ismini yerleştiriyorlar; düzenin kendisini değil.

Sorunu kişiselleştirmek ya da sadece dinci/gerici ideolojinin kadına bakışı ile açıklamaya çalışmak; böylece sorunu gerçek anlamından, kaynağından koparmak kolaydır. Bu yöntemle kişi kolayca bir sonuca ulaşabilir ama ulaştığı sonuç doğru bir sonuç olmaz. Devletin ve hükümetin kadını son derece bilinçli, planlı bir politikayla aşağılamaya, gözden düşürmeye, toplumsal yaşamın dışına itmeye çalışması iktidarın dinci/gerici ideolojisiyle açıklanamaz. Dinci/gerici ideoloji burada faşist iktidarın işini kolaylaştıran bir araçtır; o kadar.

Aile-Din-Mülkiyet

Düzen kendini tahkim etmesinin akla gelen ilk biçimi, zor araçlarının daha fazla ve daha etkin kullanımı için yaptığı hazırlıklardır. Buna genel olarak "yasal düzenlemeler" eşlik eder. Bu aralar üzerinde fırtınalar koparılan "iç güvenlik yasa-sı" böyle bir örnektir.

Ancak düzen hiç bir zaman kendi koruyucu zırhını bununla sınırlı tutmaz. Elbette zor bütün büyük toplumsal sorunların çözümünde son sözü söyleyecek araçtır. Ama egemen sınıf, bu aracı daima başka araçlarla, ideolojik, kültürel araçlarla birlikte kullanmıştır.

Aile-din-mülkiyet burjuva düzenin üç dayanak noktasıdır. Mülkiyetle küçük tarla sahibini, küçük mülk sahibini büyüleyen dini bir ideoloji olarak kullanarak toplumu ahmaklaştırmaya çalışır. Aileye gelince, burjuva toplumun bu en küçük hücreyi içerdikleri bağlarla her zaman burjuva toplumu ayakta tutan bir kurum olarak kullanılmıştır.

Düzen, kadını her zaman aile'nin zayıf halkası olarak değerlendirdi ve bu yüzden öncelikle kadını baskı altında tutmaya çalıştı. Dinci faşist iktidarın kadroları bunu en açık şekilde ve pervasızca yaptılar; yapmaya devam ediyorlar. Yukarıda aktardığımız örnekler kadını aşağılamak, toplumsal yaşamın dışına itmek, bir köle durumuna düşürmek için nasıl pervasız, sınır tanımaz olduklarını gösteriyor.

Kadını bir yandan aşağılar, toplumsal yaşamın her alanından dışlar, sessiz bir köle durumuna getirmeye çalışırken, diğer yandan yine burjuva toplumun kendisi, ucuz iş gücü aşkına kadını toplumsal yaşamın tam ortasına çeker, ona "ekonomik bağımsızlık"ın zeminini hazırlar ve erkeğin karşısına "eşit" çıkmannın ekonomik koşullarını sunar.

Teknoloji ve bilimdeki ilerlemelerin üretim sürecine uygulanması bu koşulları iyice olgunlaştırır. Bu, kapitalizmin çelişkili yapısının kaçınılmaz sonucudur. Bu çelişkili yapı, burjuva toplumun sacayaklarından biri olan ailenin temellerini gündün güne eritir, erozyona uğratar.

Böylece kadın, burjuva toplum içinde sadece cinsiyet ve ekonomik sömürü olarak çift yönlü değil ama çok yönlü baskı ve sömürü altına alınmış olur.

Kadının bu cendereden çıkışının yolu, kendisi gibi kapitalizm tarafından her gün sömürülen, baskı altına alınan, yoksullukla beraber cehalet çukuruna itilen erkeğe karşı mücadele degildir. Aksine erkeklerle beraber, kapitalizme karşı devrim mücadelesine katılmaktan geçer.

Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz

Kadını ezen, baskı ve sömürü altında tutan, bir yandan toplumsal yaşamın tam ortasına çekerken, diğer yandan onu köle düzeyinde sürekli dışlamaya çalışan kapitalizmin kendisidir; burjuva toplumdur. Tam da bu yüzden kadının kurtuluşu burjuva toplumun, kapitalizmin bir devrimle yıkılışından geçiyor.

Dinci faşist iktidarın özelliği, burjuva toplumun kadına ilişkin tüm kötülüklerini son sınırına kadar vardırımsı olmasıdır. Kadına yönelik şiddetin, kadınların katledilmesinin bu hükümet döneminde son derece artmış olmasının açıklaması budur. Devrimci dönemlerde burjuva egemen sınıf, dinci ideolojiyle ahmaklaştırılmış topluma, köleleştirilmiş kadına ihtiyaç duyar. "Dindar nesil" yetiştirme politikasıyla kadına yönelik en aşağılayıcı üslubun aynı zaman diliminde hükümet ve devlet kadrolarına hakim olması rastlantı olamaz.

Kadının kurtuluşu bir toplumsal devrimden geçiyor. Ancak bu demek değildir ki, kadının kendini özgürleştirme devrim sonrasında kadar ertelenmelidir. Hayır, aksine kadın şimdiden devrim mücadelesine katılarak kendini özgürleştirilebilir ve özgürleştirilmelidir. Dünya devrim tarihi, zincirlerini kırarak devrim hareketine katılmış kadınların tarihte nasıl etkin bir rol oynadıklarının örnekleriyle doludur. Tarihe kadar gitmek istemeyenler aradıklarını Haziran Halk Ayaklanması, sonraki bütün ayaklanma ve isyanlarda, Kürdistan Özgürlük savaşında; Ezidi kadınları pazarda açık artırımla satan katil sürüsü İŞİD'e karşı savaşan Kürdistan kadınında bulabilirler.

Bu sözünü ettiğimiz alan ve yerlerde her türlü kölelik zincirini kırmış "özgür kadın" vardı. Bu nedenle, nasıl ki "devrim olmadan kadın kurtulmaz" ise "kadın olmadan" da devrim olmaz.

Burjuva egemen sınıf, bu gerçekten dolayı faşist dinci iktidar eliyle bir yandan zor araçlarını güçlendirerek, yasalar çıkararak, kendi etrafındaki koruma zırhını güçlendirmeye çalışırken diğer yandan "dindar nesil" yoluyla gençliği ve erkeği ahmaklaştırarak, kadına karşı kıskırtarak, düzene yönelecek öfkeyi kadına yönelterek; kadını ise korkuyla sindirerek, aşağılayarak, toplumsal yaşamın her alanından dışlayarak kendini koruma altına almaya çalışıyor.

Ama hükümet ve dinci faşist iktidar sonuca ulaşamayacak. Kürdistan'ın savaşçı kadınları, mücadelede sınır tanımayan Leninist kadınlar kadınların devrime kitlelerle katılacaklarını güvencesidir.

Kadınlar ayağa kalkıyor, harekete geçiyor, isyan ediyorlar!

Çağdaş Hukukçular Derneği Başsavcılığın Basın Açıklaması Vasağını Tanımadı

İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı'nın, adliye içinde ve önünde basın açıklaması yapılması vasağını, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) üyesi avukatlar tanımadı. Avukatlar polislerin ikazına Anayasa ve AİHS'ye göre açıklamaları yapmanın Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne (AİHS) göre demokratik hakları olduğunu belirttiler.

Cumhurbaşkanına hakaret iddiasıyla tutuklanan Onur Kılıç için beş yüz vekaletle tahliye talebinde bulunmak için 26 Şubat günü toplanan avukatlar, bunu bir açıklamayla duyurmak istediler.

Polisler ÇHD üyelerine, İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı'nın adliye içinde ve etrafında basın açıklaması yapılmasını yasakladığını hatırlatarak, aksi halde işlem yapacaklarını söyledi. ÇHD üyesi avukatlar da basın açıklaması yapmalarının Anayasa ve AİHS'ye göre demokratik hakları olduğunu ve açıklamayı yapacaklarını belirtti. Bunun üzerine emniyet görevlisi, üstleriyle görüşeceğini belirterek açıklamaya başlamamalarını istedi ancak avukatlar, gelecek cevabı beklemeden, "Onur Kılıç Yalnız Değildir" yazılı pankartı açarak açıklamaya başladı. Avukatlar, açıklamanın ardından toplanan vekâletlerle tahliye talebinde bulundu. 500 avukatın tahliye talepli dilekçesi etkili oldu. Onur Kılıç akşam saatlerinde tahliye edildi.

Devrimci Hukukçular olarak bizler de açıklama sırasında adliye önünde yer aldık.

DEVRİMCİ HUKUKÇULAR/İZMİR

Türk-İş'den Taksim'de Tabutlu Eylem

Türk-İş üyesi 2 bini aşkın işçi, 25 Şubat akşamı hükümetin kıdem tazminatı konusundaki tutumunu protesto etmek için

Taksim'de yürüyüş yaptı. Tünel'den Galatasaray Meydanı'na kadar yürüyen grup, üzerinde Niyazi Kıdemsiz, Kıdemini Alamadan, Emekli Olamadan Gitti" yazılı temsili bir tabut taşıdı.

Tünel önünde saat 17.00 sıralarında toplanan Türk-İş üyesi 2 bini aşkın işçi, ellerindeki pankart, döviz ve bayraklarla 1 saat boyunca slogan attı. İşçiler daha sonra Galatasaray Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Kalabalığın en önünde, 4 kişinin taşıdığı "Niyazi Kıdemsiz, Kıdemini Alamadan, Emekli Olamadan Gitti" yazılı temsili bir tabut yer aldı.

Galatasaray Meydanı'na kadar gelen işçilere seslenen Türk-İş İstanbul 1. Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak "12 Eylül döneminin dokunmadığı bu hak, kuşa çevrilmek, sınırlandırılmak isteniyor. Kıdem tazminatı hakkı, bıçağın kemiğe dayandığı son noktadır. Kıdem tazminatı hakkı, işçi ailelerini de ilgilendiren bir müessesedir. Ödemesi sonraya bırakılması ücretin parçasıdır. Kızımızın gelinliği, oğlumuzun damatlığıdır. Geleceğimizin umudu, güvenesidir. Kıdem tazminatına kimse el uzatmaya kalkmasın. Ona uzanacak eller kırılacaktır. Kıdem tazminatı, işçi sınıfının ve Türk-İş'in kırmızı çizgisidir. Türk-İş Genel Kurulu'nun, kıdem tazminatının fona devredilmesi, süresinin azaltılması gibi bu hakkın tasfiyesine ya da zayıflatılmasına yönelik her türlü girişimin karşısında cevabı genel grev olacaktır" dedi.

Alanlarda Olmaya Devam Edeceğiz!

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri 24 Şubat günü Konak Pire'den Büyükşehir Belediyesi önüne yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. Sık sık sloganların atıldığı yürüyüş için polislin yoğun önlem alışı dikkatlerden kaçmadı.

Büyükşehir Belediyesi önünde yapılan açıklamada "Bu tasarı ortada yokken nasıl alanlardaysak bu yasadadan sonra da alanlarda olmaya devam edeceğiz. Yasanızı kabul etmiyoruz. Sonuna kadar direneceğiz" dendi.

Açıklama sloganlar, alkışlar ve cumartesi günü yapılacak olan eylemin çağrısıyla son buldu.

Mücadele Birliği İzmir

Darp Edilen Avukatlara Taraf Bilirkişi Raporuyla Dava

Gezi Ayaklanması sırasında 8 Temmuz 2013 günü müvekkillerine yiyecek vermek isteyen 4 avukatın darp edilmesinin ardından haklarında açılan dava bugün Çağlayan Adliyesi'ndeki 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Av. Sevinç Sarıkaya, Elif Çalışkan, Tülay Odabaşı ve Tolga Çakır'ın darp edilmelerine ilişkin bilirkişi raporu dosyaya girdi. Adliyeye ait kamera görüntülerinin incelenmesi üzerine oluşturulan bilirkişi raporunda polislerin korunması dikkat çekti. Rapora itiraz edeceklerini bildiren avukatlar, adliyede dört kamera olmasına karşın tek bir kameranın kayıtlarına göre rapor düzenlendiğini belirterek raporun taraflı ve eksik olduğunu söyledi.

Dışarıdan Gelen Bir Grup Tarafından Darp Edildi

Avukat Tülay Odabaşı olay günü yaşananları anlatarak, yiyeceklerin verilmesi sırasında orada bulunan polislerden izin alınmış olmasına rağmen kendilerine dışarıdan gelen aralarında Ramazan Ekemen'in de bulunduğu bir grup sivil, resmi polis ve güvenlik görevlilerinin saldırıldıklarını ve darp edildiklerini aktardı.

Avukat Tolga Çakır ise ülkede yargılamaların suçluyu korumakta olduğunu söyledi. Ankara'da polis kurşunuyla ölen Ethem Sarsıllık davasının sanığı polislin mahkemede

peruk taktığını hatırlattı. Türkiye'de Peruklu Adalet olduğun, savcılarının ve hakimlerin ise suçluyla Hulusi Kentmen babacanlığıyla davrandığını ve taraflı olduğunu söyleyen Çakır, yanında getirdiği perüğü göstererek müşteki polis memuru Ekemen'e perüğü takmak isteyip istemediğini sordu. Çakır'ın mahkemeye sunduğu kamera görüntülerinde Ekemen'in iki polis arasında kollarından tutularak götürülmekte olan Çakır'a saldırısı izlendi.

Savunmasında kendisinin ve meslektaşlarının yargılandığı mevcut dosyanın tamamıyla taraflı bir dosya olduğunu, Gezi'ye katılanların savunmasını yapan avukatları cezalandırmak amacıyla açılmış bir dava dosyası olduğunu söyleyen Sarıkaya durum böyleyken Gezi sürecine değinmeden savunmamı yapmasının mümkün olamayacağını ifade ederek "Dolayısıyla burada bizim kişiliğimizde yargılanan Gezi'ye katılan milyonlar yeni bir gelecek kurma kavgasıdır. Bize ve bizim gibi yargılananlara ceza verilerek, baskı düzenine karşı ayaklanan işçiler, köylüler, emekçiler, Kürt Halkı, Aleviler, dışlanan ve aşağılanan herkes korkutulmak, yıldırılmak dolayısıyla etkisizleştirilmek isteniyor. Ama bu boşuna bir çabadır. Çünkü Gezi ile birlikte kitleler korku duvarlarını çoktan yıkmıştır." dedi.

Duruşma 3 Haziran 2015 tarihine ertelendi.

Hakkımıza El Uzatanın Elleri Kopar!

İzmir'de Türk-İş Konfederasyonu'nun çağrısıyla, kıdem tazminatının kaldırılmasıyla ilgili yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı.

2 Mart günü saat 16.30'da Basmane Meydanı'ndan Konak Meydanı'na yapılan yürüyüş esnasında sık sık sloganlar atıldı. Konak Meydanı'na gelindiğinde polis barikatıyla karşılaşan kitle, basın açıklamasını barikat önünde yaptı.

Yapılan basın açıklamasında "Bugünlerde kamuoyunda iç güvenlik paketi olarak bilinen yasa tartışılıyor. İnsan hak ve özgürlüklerini kısıtlayan İç Güvenlik Paketi konusunda ısrar edilmemelidir. Görmeyen gözleri, duymayan kulakları açmak için buradayız. Hak ve özgürlüklerimizize yeni saldırıların hazırlığı yapıyor. Emekçiler sermayenin aşırı kâr hırsı yüzünden işyerlerinde, iş kazası denilerek iş cinayetlerine maruz bırakılıyor. İşçi katliamları yaşanıyor. Kıdem tazminatı hakkı tartışma konusu yapılmak isteniyor. Kıdem tazminatı hakkı bıçağın kemiğe dayandığı noktadır. Kıdem tazminatı işçi sınıfının kırmızı çizgisidir. Bu hakkın tasfiyesine ya da zayıflatılmasına yönelik her türlü girişimin karşısında cevabımız GENEL GREV olacaktır" dendi.

Eylem esnasında Mücadele Birliği okurları 13 Mart ve 8 Mart çağrı bildirileri dağıtılarak 13 Mart stickerları yaptılar.

Eylem alkışlarla sona erdi.

MÜCADELE BİRLİĞİ / İZMİR

Yasanızı Kabul Etmiyoruz!

İzmir'de 24 Şubat günü DİSK, KESK, TMMOB, TÜRK-İŞ, İzmir Barosu'nun çağrısıyla İzmir Barosu'nda 11.00'da basın toplantısı gerçekleştirildi.

Okunana basın açıklamasında yeni yasanın maddelelerinden ve bu yasanın doğuracağı sorunlardan bahsedildi ve 28 Şubat günü saat 15.00'da Gündoğdu Meydanı'nda yapılacak olan kitlesel basın açıklamasına davetle son buldu.

Mücadele Birliği İzmir

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği İçin Kobanê'deyiz

İŞİD saldırıları sonucu en-kaza çevrilen Kobanê'nin yeniden yapılması için İnşaat İş Sendikası da gönüllü olarak Kobanê'ye gitti. 25 Şubat günü Suruç'a varan İnşaat İş Sendikası'nın yaptığı açıklamayı yayınıyoruz

“‘Emeğin köprüsü için bir tuğla da sen koy!’ sloganıyla işçi sınıfının enternasyonalist dayanışma ruhunu büyütmek, Kobanê'deki inşa çalışmalarına destek olmak için başlattığımız çalışmalar kapsamında atılacak ilk adımı attık.

Daha önce de belirttiğimiz gibi yerinde incelemeler yapacak altı kişilik heyetimiz dün gece yola çıktı. Bugün sabah Suruç'a ulaşan heyetimiz, Kobanê'de ölümsüzleşen öğrenci-işçi MLKP savaşçısı Emre Aslan ve YPG savaşçısı Özgür Artan için yapılan törene katıldı.

Suruç Kaymakamlığındaki geçiş işlemleri tamamlanan heyetimiz, akşam saatlerinde Kobanê'ye

geçti.

Kobanêli yetkililer tarafından karşılanan heyetimiz, Aşiti Meydanında bir açıklama yaptı.

Sözde değil pratikte kardeşleşmek için, emekçi insanlığın kalbinin attığı Kobanê'de halkların kardeşliğinin harcını karmak için attığımız bu adımın arkasının daha güçlü biçimlerle geleceğini umut ediyoruz.

İnanıyoruz ki bu adımımız, sınırsız, sınıfsız, sömürsüz bir dünyanın inşası için yürütülen mücadelenin tarihinde mütevazı bir adım olarak yerini alacaktır.

**İnşaat-İş
25.02.2015"**

Adana Kozan'da iş cinayeti... Spiral taşı parçalandı, 23 yaşındaki işçi İskender Demiralp'in boğazına saplandı...

İş Cinayetlerini İşçi Katliamlarını Durduralım

DİSK, KESK, TMMOB, TTB tarafından 3 Mart Dünya İş Cinayetlerine Karşı Mücadele Günü'nde Taksim Tünel'de yapılan bir basın açıklaması ve Karaköy'deki Mimarlar Odasına yapılan yürüyüş ve burada yapılan sunumlarla 15 Mayıs'a kadar eylem ve etkinliklerle sürdürülecek olan bir mücadele kampanyası başlatıldı.

Taksim Tünel'de toplanan 3 Mart akşamı saat 18.00'de konfederasyon ve meslek odaları temsilcileri, sendika temsilcileri, direnişteki Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri, Tüm Emek Sen üyesi Dora Otel İşçileri, Gıda İş üyesi Ülker İşçileri, BATİS üyesi Bross Tekstil işçileri, Nakliyat İş üyesi Zet Farma işçilerinin de katıldıkları bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Konfederasyonlar ve odalar adına konuşmalar yapıldı. Ayrıntılı bilgiler verildi. Kapitalist sistemin ve hükümetin uygulamalarıyla çalışma yaşamının sadece daha çok kar amacı güden bir işleyişin hakim olduğu bir süreçte meslek hastalıkları, iş kazaları, iş cinayetleri, işçi katliamları, çocuk işçiler, mevsimlik işçiler başta olmak üzere pek çok alandaki güvencesiz çalışmanın getirdiği işçi katliamlarının sona ermesinin ancak tüm sendika, meslek odaları ve işçi emekçi örgütlenmelerinin birlikte mücadelesiyle mümkün olabileceğini ve bunun için bir araya geldikleri vurgulandı yapılan konuşmalarda.

Konfederasyonlar ve meslek odalarının “İş Cinayetlerini ve İşçi Katliamlarını Durduralım Platformu” adı altında 40 ayrı merkezde iş cinayetlerine dikkat çekmek üzere hazırlanmış olduğu belgeselere kısa bir kesit gösterildi. İş cinayetlerine ve işçi katliamlarını durdurmak için verilecek mücadele süreci ve mücadele biçimleri üzerine sunumlar gerçekleştirilerek, eylem ve etkinlik sürecine destek ve katkı sunulmak üzere toplantı tarihi belirlendi.

Ayrıca işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınması, güvenceli çalışma talepleri nedeniyle işten atılan direnişteki Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri, Tüm Emek Sen üyesi Dora Otel işçileri, Batis

üyesi Bross Tekstil işçileri de talepleri ve mücadele süreçleri üzerine bilgiler aktardılar.

Son olarak İSİG Meclisi'nden Murat Çakır, İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde iş cinayetinde yaşamını yitiren Zafer Akıç gözoğlu'nun yaşadığı süreci örnek vererek, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin bir sağlık kurumu olan üniversite hastanesinde bile göz göre göre yaşandığına dikkat çekti. Büyük bir katliamın yaşandığı Soma'da mücadelenin bir süre yüksek olduğunu ama zamanla zayıfladığını vurgulayan Çakır, işçilerin yoğunluklu olduğu çalışma alanlarına mücadelenin taşınması gerektiği ve ancak mücadelenin bir şekilde başarıya ulaşabileceğini belirtti.

BES İstanbul 3 Nolu Şube yönetici ve üyeleriyle yapılan basın açıklamasında işçiler direnişe başlayacaklarını duyurdu. 3 Mart günü yapılan basın

Toplu İş Sözleşmesi Bakırköy Belediyesi'nde çalışan 400'ü aşkın işçiyi ilgilendiriyor.

İşçiler brüt 75 TL yevmiyeye % 20 zam, bayramlarda brüt 400 TL ikramiye ve 75 TL üzerinde yevmiye alanlarda yasal zamlarla birlikte belediyenin verdiği zammın eklenmesi talebiyle toplu sözleşme yapılmasını istiyor.

10 Mart günü bir açıklama yapan işçiler, işten atılan işyeri baş temsilcisini ve diğer üç işçinin işe geri alınmasını, sürgün edilen sendika temsilcisinin geri dönmesini ve düşürülen ücretlerinin düzeltilmesini talep ettiklerini, bu doğrultuda TİS imzalanmazsa, 20 Mart günü greve başlayacaklarını duyurdular.

17'sinde Bir Fidandan Annesine Mektup

12 Eylül'den sonra askeri faşist cuntanın yaşını büyüterek astığı genç devrimci Erdal Eren'in annesi Şadan Eren hayatını kaybetti. 17 yaşındaki çocuğunu darağaçlarında gören anne Eren, 3 Mart günü yattığı hastanede öldü.

Erdal Eren'in idamından önce annesine yazdığı mektubunu paylaşıyoruz:

“Sevgili Anneciğim!...

Uzun zamandır mektup yazamadım. Kusura bakma.

Ancak Salı günü Demokrat Gazetesi'nde yayınlanan bir devrimcinin mektubu cezaevindeki tüm devrimcilerin yaşamlarını, duygularını yansıttığından bu mektubu size gönderiyorum.

Mektup şöyle:

'Ana!...

Neden mi burdayım? Neden mi evimde değilim? Neden istediğim zaman yatıp kalkamıyorum? Niye istediğim kitabı, evdeki kanepeye oturup okuyamıyorum, düşünemiyorum, yazamıyorum? Ne mi arıyorum dört duvar arasında?

'O sözler ki kalbimizin üstünde dolu bir tabanca gibi ölüp ölesiye taşıyoruz. O sözler ki bir kere çıkmıştır ağızımızdan, uğruna asılırız.'

Baharın, karın altından fıskırdığı bugünlerde içeride olmak, çiçek kokusunu alamamak, geniş yeşilliklerin güzelliğini görememek insanda anlatılması zor bir duyuyu yaratıyor. Dolu bir tabanca gibi ölüp ölesiye taşıyoruz. O sözler ki kalbimizin üstünde dolu bir tabanca gibi ölüp ölesiye taşıyoruz. O sözler ki bir kere çıkmıştır ağızımızdan, uğruna asılırız.'

Sizi de düşünüyorum. İçeriye düşmeden önce anlatmak istediklerimi ama

anlatamadıklarımı herhalde şimdi daha iyi anlayacaksınız. Bizi anlamayan analara, babalara, bacılara, eşe, dosta, herkese ama herkese anlatın daha vakit varken. Henüz geç kalmamışken. Vaktim az da olsa var ve eğer biz değerlendirmesini bilirsek yeter de artar bile. Bu işi hep beraber yürütürsek ancak kazanabiliriz.

Omuz, omuz, bir birinden güç alarak, bir birine güç vererek. Ve anam, bu savaş ne pahasına olursa olsun kazanmalıyız, kazanacağız. Kazanacağız ki çiçekli, mutlu günleri hep beraber görelim, senin torunların görsün ve torunlarının çocukları görsün.

Biz karıştırdıklar gibi bir avuç değiliz. Biz halkız. Bak sana bizden olanları iyiyi, güzeli, haklarını isteyenleri sayayım. Ben varım, babam var; sen varsın, kardeşlerim var; ablam bacım var; sonra köydeki dayılarım, şehirdeki amcalarım ve onların akrabaları, komşuları var, onların arkadaşları, onların oğulları, kızları, benim okul arkadaşlarım, onların arkadaşları, onların akrabaları, amcaları, dayıları var ve yine onların... saymakla bitiremeyeceğim kadarız biz.

Gördün mü ak saçlı boncuk gözülü anacığım saymakla bitiremiyorum. Yeter ki omuz verelim birbirimize. Yeter ki destek olalım ortak mücadelemizde.

Gelecek görüşte bana özgürlüğü, özgürlüğün tohumlarını getir. Ve demir parmaklıklara bütün bu yazdıklarımı düşünerek gözyaşlarımı, mahzun bakışlarımı bırakmadan git. Boynun bükük olmasın. Giderken gözün arkada kalmasın. Arkana bakma. Dışarıda da hep öyle ol.

Sana ve soranlara devrimci selamlar!

Anne. Benim anlatmak istediklerimin hemen, hemen hepsi bu mektupta var. Bu da cezaevindeki tüm devrimcilerin düşüncelerinin, yaşamlarının ve mücadelelerinin aynı olduğunu gösterir.

Bu yazdıklarımın yanı sıra sağlığımızca da dikkat edin ki yaşamın zorluklarına göğüs gerebilirsiniz.

Size, akrabalara ve tüm arkadaşlara devrimci selamlar. Ellerinizden operim. Erdal'

Anadolu Adalet Sarayı'nda 60 İşçi İşten Çıkarıldı

Kartal'daki Anadolu Adliye Sarayı'nda çay ve yemek hizmetlerinin ihalesini alan Evrensel Hazır Gıda, hiçbir gerekçe göstermeden 60 işçiyi işten çıkardı. İşten çıkarılanların yarısından çoğunu kadın işçiler oluşturuyor. İşçilerin kimliklerine bakılarak Alevi, Kürt, Dersimli, Sivaslı vb. diyerek işten çıkarıldığı, namaz kılan kılmayan işçiler olarak gözlemlendiklerini belirttiler.

BES İstanbul 3 Nolu Şube yönetici ve üyeleriyle yapılan basın açıklamasında işçiler direnişe başlayacaklarını duyurdu. 3 Mart günü yapılan basın

açıklamasında işçiler işlerine dönünceye kadar tüm hakimler, savcılar başta olmak üzere adliye çalışanları, avukatlar ve iş takibine gelenlere yemek ve çay almayarak boykot etme çağrısı yapıldı.

Anadolu Adalet Sarayı bünyesinde yemekhane ve çay ocaklarının işletmesi adliyenin kurulduğu

günden beri MFS Temsilcilik Ltd Şirketi tarafından yürütülmekteydi. Şubat ayı içerisinde çalışan işçiler ihalenin yenilenmesi nedeniyle Evrensel Hazır Gıda A.Ş. ile çalışmaya başladı.

Geçen yıl MFS şirketi bünyesinde çalışmakta iken ücretlerinin ödenmemesi nedeniyle 6 gün süren bir iş bırakma eyleminin ardından haklarını almış olan işçiler bu kez de Evrensel Gıda'nın uyguladığı işçi kıyımıyla karşı karşıya kaldılar.

İşçiler, işten çıkarılan 60 işçinin taşeron çalışma sisteminin bir resmi olduğunu belirttiler. Daha bu sabah yapılacak basın açıklamasına katılmaması için işçilerin yine tehdit edildiklerini ve bugün itibariyle iki işçinin de işten atıldığını işlerine geri dönünceye kadar mücadeleyi sürdüreceklerini söylediler.

Davetleri Kabulümüzdür

Umut Çakır

Şu günlerde meclis zombi filmlerinden fırlamış enstantanelere sahne oluyor. Havada pervane gibi dönerek uçan sandalyeler, kaburgaları parçalayıp kafatasları çatlatan kanlı tokmaklar. Yakın çekim olsa, kameranın camına kan sıçrayacak neredeyse.

Meclis tutanaklarını pehlivan tefrikalarına çeviren kavganın sebebi, hükümetin çıkarmaya ahdedtiği “İç Güvenlik Yasası”. Eğer arada sürpriz ve utanç verici bir uzlaşma olmazsa, bu tefrika 42 tekmi de aşar. Demirtaş “molotofa ceza” kanunundaki beklenmedik uzlaşma teklifi ile zindanlara doldurulacak binlerce Kürt gencinin vebalini üzerine alabilecek mi, halen merak konusu.

Hükümetin yasadaki ısrarı neden? Üstelik siyasi tarihinde ilk kez böyle bir konuda MHP muhalefet saflarına yuvarlanıyor. Görüntü bu olunca, pek çoğunun aklına gelen ilk cevap bu yasanın AKP'yi koruma yasası, kendisinden olmayı düşman ilan etme yasası olduğu yönündedir. En başta HDP ve onun eteğine yapışmış cümle uzlaşmacı sol böyle düşünüyor.

Yasa taslağını hükümet için önemli kılan yığınsal devrim ve ayaklanmalar karşısında yaşadığı acziyettir. Yüzlerce gereksiz detaydan arındırıldığı zaman, yasanın asıl derdinin şu olduğu görülür. Gaz ve TOMA dışında kitle eylemlerine doğrudan silahla karşılık vermek. Biliyoruz ki, tekelci sermaye, gücünü yasalardan almaz. Ve işin gerçeği, kitle eylemlerinde silah kullanmak için faşist devlet bu yasanın çıkmasını beklememi. 77 1 Mayıs, 92 Lice, 94 Gazi, 19 Aralık Zindanlar, 2000 Amed, devletin yoğun ve yaygın silah kullanımını yoluyla kitle kırımına dair binlerce örnekten bir kaç.

Bu yasanın kendisinden daha önemli olan hereksin gözü önündeki vahşi kavgalar eşliğinde tartışılması ve bu yoldan kitle ayaklanmaları karşısında irade beyanıdır. Ve bugüne dek ilan edilmeden yürütülen burjuva iç savaşın açılan ilanıdır, görünür kılınmasıdır. Ayaklanmacılara söylenen çok açık. Bundan böyle bunun bir iç savaş olduğunu bil ve ölümü göze alarak sokağa çık.

Peki MHP'nin derdi ne? Eli kanlı faşist bir partinin kitle-sel ayaklanmalara karşı silah kullanma yetkisini tanıyan bir yasayla alıp veremediği ne? Aslında MHP'nin ağızda gevelediğini CHP sözcüleri doğrudan ifade ediyorlar. Bu yasa sokağı raydan çıkarır, kitlelerinde aynı şekilde silaha sarılmasına vesile olur. Eli kanlı faşist MHP'nin asıl kaygısı budur. Tarihi boyunca silahsız kitlelere vahşice saldıran, bire karşı on dengisini gözetip linçler tertipleyerek kan istahını doyuran bu parti, aslında zoru görünce tabanları yağlayan lümpenler topluluğudur. Silahlanmış kitle karşısında MHP lümpen tabanını ve örgütünü bir arada tutmakta oldukça zorlanır. Söylediklerimizin kanıtı, bu partinin tarihinde saklıdır. Zora dayalı devrimin kitlelerde kök saldığı dönemlerde bu partinin tabanı daralmıştı; ama ne zaman devrimci zor yöntemlerine dair bir kafa karışıklığı ve geri çekilme yaşandıysa, MHP'nin taban etkinliği artmıştır.

Sermayenin farklı çeşit partileri, bu yasaya dair nasıl büyük patırtı koparıyorsa, doğrudan sermaye adına konuşanlar o kadar sessizdir. Bu sessizliğin hükümete destek anlamına geldiği çok açık. Dünyadaki tüm devrimler tarihi en kritik zamanlarda burjuva sınıfın iki tür davranış sergilediğine tanıklır. İlki tavizler vererek devrimin gerilim hattını bozalmak. İkincisi ödünsüz bir politika izleyerek devrim cephesinde umutsuz kırılmalar yaratmak. Şu an ikinci tutum yürürlüktedir.

Hem AKP hükümetinin özgün durumu hem de sınıflar mücadelesinde mevcut dengeler, şimdilik tavizler politikasına geçişi engelliyor. Hükümet AKP 13 yıl boyunca öyle büyük suçlara, servet yağmasına, egemenler arası düşmanca tutumlara neden oldu ki, hükümetten düştükleri gün, hepsinin gideceği yer, rahat muhalefet koltukları değil ama Silivri zindanıdır. Onlar suç belgelerini korumaya almak ve canlı canlı gömülmemek uğruna devrim karşısında sonuna kadar gitme politikasının uygulayıcısı olmaya herkesten daha fazla uygular.

Ayrıca mevcut sınıf dengeleriyle, savaşın herhangi bir tarafın geri adımı karşı gücün toplu hücumunu tetikleyecek bir genel ruh hali egemendir. Bizzat sermaye sınıfı adına konuşanların, yasaya dair sessiz kalarak hükümete destek sunmalarının nedenleri bunlardır. Ve eğer devrimi tavizler yoluyla durdurma politikasına zorunlu bu geçiş yaparlarsa, bunu uygulayacak parti AKP olmayacak.

Özetlersek: İç güvenlik paketi, sonucu belirleyecek tartışmalar dizisine davetiye kartıdır. Proletaryanın tavrı şimdiden biliniyor: Davetleri kabulümüzdür. Peki ya küçük burjuvazinin tavrı?

Tasarı yasaladıysa, küçük burjuva sınıf temsilcilerinin önemli bir kısmı ya devrimcilerin olduğu yerlere gelmeyecek ya da aralarından devrimcileri atmaları için kitlelere çağrılar yapacaklar. Geri kalanı ise daha şimdiden “hem nalına hem mihna” politikası izleyeceğinin sinyallerini veriyor. Diyorlar ki, “özsavunma” temelinde... Aman ha, kanımız akacaksa zafer için değil, ıvır zıvır için olsun, savunma hatlarını terk etmeyelim. Mümkün olamazsa eğer bir zafer parlamentoda “ana muhalefet” koltukları kapıldığında olacak. Hendekler seçim sandıkları adına kazılsın... Kısaca diz boyu rezale!

Belki yakın zamana kadar her sandalyede oturmayı marifetli bir politika ustalığı sayanların kitlelerin gözünde ipliği pazara çıkmamıştı. Ama savaşın kitleler, işlerin böylesine ciddiye bindiği büyük kan bedeli istediği dönemlerde, karakter yoksunluğu ile sağlam politikayı birbirinden ayıracak olgunluğa erişir. Ve öte yandan olaylar, bu orta yolcuları “molotofu yasaklayalım” önerisi getirecek denli burjuva sınıf saflarına savurmaya yeter. Kimsenin kuşkusu olmasın.

Padişah kostümüyle sünnetten kaçan A.D (9)'yi AKP aday aday zanneden Konyalılar, minik yavrunun 4 saat süren mitingine yoğun ilgi gösterdi...

Zaytung

Antalya emniyetinden erkeklere büyük hizmet: Eşinizi sevgilinizi öldürürken kapınızda bekleyerek emniyetinizi sağlıyoruz. Hani mahalle baskısı falan olmasın, biri elinizden almaya kalkmasın diye...

Zaytung

Felsefenin Yolları Taştan Sen Çıkardın Beni Beni Baştan

31) Zorunluluk ve Raslantıyı Açıklayın

B: Zorunluluk, nesnel gerçekteki nesnelere, fenomenlerin ve süreçlerin, bundan önceki tüm gelişmeleri tarafından koşullandırılmış, istikrarlı, asli bağlamlılıkları dile getirir. Zorunlu olan nesnelere özünden kaynaklanır ve belli koşullar altında ortaya çıkar. Zorunlu, kaçınılmazlıktan ayırt etmek gerekir. Her zorunlu şey kaçınılmaz değildir.

Mevcut koşullar altında olabilen ya da olmayabilen, şu ya da bu şekilde ortaya çıkabilen olaylar rastlantısaldır.

Bu kategorinin önemi toplumsal olayların tahmin edilmesi zorunlu olanın ve rastlantısal olanın bütünlükleri göz önünde bulundurulmalıdır.

Örnek olarak yine Gezi Ayaklanması: Gezi parkında 3-5 ağacın kesilmesi Leninist Parti önceden kitlelerin genel bir bahaneye baktığını ortaya koymuştur. Ki 3-5 ağacın kesilmesi bir rastlantıydı bu kendi temelinde bir ayaklanmayı doğurdu. Bu şekilde milyonlar sokaklara çıktı.

32) Olanak ve Gerçek'i Açıklayın

B: Yoktan hiç bir şey var olmaz ve bilindiği gibi, yeni, ancak eskinin bağrından gelişen belirli ön koşullardan doğar. Yeninin potansiyel olarak varlığı, fiilen olanaktır. Örneğin bir ayaklanma içinde bir sürü süreci barındırır. Onun gelişimi, oluşumu, doğuşu, sıçrayışı ve kitlelerle bütünleşmesi. Ayaklanma bize iki olanak verir: Ya ayaklanmanın zaferine ulaşması ya da ayaklanmanın bastırılması.

Gerçek ise bu süreç içerisindeki oluşumu,

gelişimi, sıçramayı vb. Şeyleri kapsayan bir kategoridir.

Bu iki kategoride berirleyici olan Gerçektir.

Diğer kategorilerdeki gibi bu kategoride birbirleriyle iç içe geçmiştir. Biri, diğerinin tamamlayıcısıdır.

Bu kategorinin önemi ise; bilinmemesi halinde gelişme sürecinin diyalektik bütünlüğü kavranılamaz.

33) İçerik ve Biçim'i Açıklayın

B: İçerik denince bir nesnenin tüm öğelerinin toplamı yani özellikleri, iç süreçleri, bağıntılarının, çelişkilerinin ve gelişme eğilimlerinin bütünü anlaşılır.

Biçim denince de içeriğin dışı vurma tarzı, içeriğin öğeleri arasındaki bağıntı ve etkileşimin göreceli istikrara sahip belirliliği, içeriği, yapısı ve tipi anlaşılır.

Örnek olarak yine ayaklanmadan devam edelim. Ayaklanma içerik olarak, devletin faşist baskıları, saldırıları, azgın sömürünün daha fazla artması, belli haklara el konması, katliamlar vs. gibi şeyler sonucu çıkmıştır. Bu bize biçim olarak ayaklanmayı ve toplumun hayal ettiği ve istediği Taksim Komünü'nü gösterdi. Toplum ayaklanmanın oluşumu ve gelişimi sürecinde biçimsel ve içerik bakımından da bir gelişme sağladı. "Artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacak" sözleriyle içerik ve biçimsel bir değişime girdiğinde göstermiş oldu.

Bu kategorinin önemi; biçim ile içerik bir bütünlük oluşturur. Biçimden yoksun içerik, içe-

rikten yoksun bir biçim düşünülemez. Biçim ile içerik, bir bütünlük oluşturan karşıtlardır, tek bir nesnenin farklı kutuplarıdır. Bunların kopmaz bütünlüğü, belli bir içeriğin belli bir biçime bürünmesinde dile gelir.

34) Öz ve Dış Görünüşü Açıklayın

B: Öz kategorisi bir nesnenin temel denebilecek şey yani o nesnenin içeriğindeki kalıcı ve temelli yani oluşturan apayrı bir gerçeği dile getiren bir kategoridir. Öz, bir nesnenin temel özelliklerini ve temel yanlarını bütünleştiren ilkedir; onlar arasındaki bağıntının düğüm noktasıdır.

Dış görünüş ise öz'ün dışı vurma biçimidir. İşte bildiğimiz bir nesnenin ya da olayın dış görünüşüdür.

Öz olmadan dış görünüş ya da dış görünüş olmadan öz olmaz. Birbirine bağıntılı kategorilerdir. Her birinin belirgin özelliği diğerinin aracılığıyla ortaya çıkar.

Öz ve dış görünüş (fenomen) nesnelere farklı yanlarını, bilgi edinme sürecindeki aşamaları, bir nesnenin kavramındaki farklı düzeyleri dile getiren kategoridir.

Diyalektik maddecilik gerek öz'ün gerekse dış görünüşün her nesne için her nesne için, geçerli nesnel belirgin-özellikler (karakteristik) olduğu gerçeğinden yola çıkar.

Bu konuya oportünizmi örnek verebiliriz. Çünkü öz'ü ile dış görünüşleri bir değildir. Bu nedenle bu kampta yer alır ve devrimi en iyi şekilde "nasıl pasifize ederiz" in telaşesine düşerler.

Kobane İzlenimleri

İnşaat-İş Sendikası yönetimi olarak, Kobane'nin yeniden inşası için harekete geçtik. İlk önce Kobane'nin şu anki durumuna bakmak, Kobane insanının ihtiyaçlarını anlamak için Kobane'nin yolunu tuttuk.

Suruç'a ilk girerken gözüme çadırcıklar takıldı. Yüzlerce aile bu kış aylarında iklimin en soğuk şartlarına çadırlarda göğüs geriyor, tam anlamıyla yaşam mücadelesi veriyordu. Suruç'ta gerekli görüşmeler yapılırken çok ümitsizdik. Zira karşıya geçmek pek mümkün görünmüyordu. Bölgedeki koordinasyonla ilgili arkadaşlarla irtibata geçip Kobane'ye geçmenin yollarını aramaya koyulduk.

Daha sonra bizim haricimizde bekleyen iki heyet daha olduğunu öğrendik onlarda günlerdir, sınıra geçmek için gelecek izni bekliyorlardı. En sonunda beklenen izin çıktı ve sınıra geçmek için yola koyulduk. Sınıra yaklaştıkça askeri araçlar, kazılan siperler artıyordu. Sınıra vardığımızda İstambul'da gördüğümüz polis tavrının aynısının, sınır polisinde de devam ettiğini gördük. Hoşumuza gitmeyen bu davranış tarzına, sırf sınıri geçebilmek uğruna göz yumma zorunluluğunun sinir bozucu halini yaşadık.

Sınıri geçtikten sonra Ko-

bane girişinde bizi resmi görevli arkadaşlar karşıladı. Kobane haber merkezinden arkadaşlarla, oradaki kanton görevlileri ile daha sonra Kobane Türkiye'den giden enternasyonalist savaşçı arkadaşlarla karşılaştık. Bu arkadaşları görmek bizi sevindirmişti. Bu arkadaşlarla uzun uzadıya sohbet etme şansımız bulduk ve bizi olabildiğince misafirperver şekilde ağırladılar. Önce ateş başında ölümsüzleşen savaşçıları yad ettik, ardından Kobane ve genel olarak Rojava üzerine değerlendirmeler ve gözlemlerde bulduk. Savaş sırasında elektrikler kesildiği için her kapıda mazotla çalışan jeneratörler vardı. Sürekli kulağımızda jeneratör motorunun sesleri yankılanıyordu.

Akşam yemeği hazırlandı. Kurulan sofralara dizildik. Arkadaşlar o şartlara rağmen bize en güzel sofralarını hazırlamıştı. Daha sonra çay için başka bir eve gittik, aynı zamanda gece de konaklayabileceğimiz evdi burası. Eve ilk girdiğimizde jeneratör henüz çalışmamıştı, zaten enternasyonal arkadaşlar da cepheden yani savaş bölgesinden yeni gelmişlerdi. Bir süre el fenerlerinin yardımıyla konuşup tanıştık, uzun zamandır içemedikleri yerli sigaralarını ver-

dik. Biz de onların sürekli içtikleri sigaralardan içmeye başladık. Bir nevi değiş tokuş yaptık aramızda, ortamı bacalı likit sobalar ısıtıyordu. Sürekli uçan uçakların çıkardığı sesler arasında hoş bir sohbet ortamı oluşmuştu. Sobaya mazot bitikçe ilave yapıyordu, sadece mazot yakılıyordu. Çünkü odun az vardı ve odun yakmak mazot yakmaktan daha zor ve masraflıydı. Gece yer döşekleri serildi, enternasyonalist arkadaşlar savaş ortamından yeni geldikleri ve yorgun oldukları için erken uyuduk.

Ertesi sabah 09.00'da uyandık bizi kahvaltı yapmak için başka bir yere götürdüler, paranın geçmediği, kullanılmamasının yasak olduğu Kobane'de her şey ihtiyaç koordinasyonu tarafından temin ediliyordu. Küçük kahvaltılıklar, kırılan yumurtalar ve sıcak bir kahvaltı ve sıcak sohbetler...

Daha sonrasında yeniden inşa sürecinde bizler neler yapabiliriz diye konuşmak için Kobane kantonuna yetkililer ile görüşmeye gittik. Burada Savunma Bakanı, Eğitim Bakanı ve Kanton başkanı ile görüştük. Kanton başkanı Enver Müslim orada bulunmamasından çok memnun olduğunu dile getirdi, kendisinin mütevazı tavırları ve sıcak yaklaşımı çok hoşumuza gitti. İnşa sürecinde bulunmamızdan çok memnun olacağını, ama öncesinde malzemelerin içeri girmesi için yardım koridorunun açılması gerektiğini söyledi. Başka birçok ülkeden de hazırda bekleyen yardım malzemesi olduğunu, fakat koridor açık olmadığı için içeri alamadıklarını söyledi.

Sonrasında şehri görmek adına keşif turuna çıktık. Bize

Savunma Bakanı da eşlik etti, öncesinde mezarlık ziyaretinde bulduk, burada ölümsüzleşen bir YPG savaşçısının cenazesi getirildi, bir tören gerçekleştirildi. Törene diğer savaşçılar, yetkililer ve ailesi de katıldı. Ailesinin gurur ve gözyaşları içerisinde savaşçı toprağa defnedildi. Oradan ayrılırken bir yandan da sohbetler ediliyordu.

Kobane savaş ortamından uzaklaşmış ama savaşın kalıntılarını ve havasını hala taşıyordu. Sokakta gördüğümüz her çocuk bize zafer işaretleri ile gülümsüyor ve selamlıyordu. Anneler, babalar, yaşlılar bizi gülen gözleri ile takip ediyordu, tanımaya çalışıyorlardı. Bir ara yanımıza gelen bir teyze, yardıma ihtiyacımız var, bize yardım edin, hayatı kaybırdı. Sonrasında şehrin kalan kısımlarını dolaşmaya başladık. Savaşın en yoğun geçtiği Özgürlük Meydanına yürüdük. Buraya vardığımızda evlerin yıkıldığını bombalar yüzünden yerlerde büyük büyük çukurlar oluştuğunu gördük. Yanımızdaki arkadaş bize bölgeyi tanıtırken, Özgürlük Meydanına özellikle vurgu yapıyordu. Buraya neden Stalingrad dediklerini o zaman anladık, çünkü İŞİD ve YPG savaşçıları burada oda oda altı üstü savaşmışlardı. Hiçbir bina hasarsız değildi, taş üstüne taş kalmamıştı hiç böyle bir manzaraya şahit olmamıştım. Çok yoğun bir savaş yaşanmıştı çok vahşi ve

acımasız.

Çocuklar ise bu acımasızlığı en masum halleriyle yaşıyorlardı. Savaş kalıntıları artık onlara oyuncak olmuştu. Patlamamış havan topları, boş mermi kovanları... Yıkıntılar arasında bisikletini çıkarmaya çalışan bir çocuk dikta-timi çekmişti. Yürüdüğümüz yollar tehlikeliydi, bize refakat eden arkadaş bastığımız yerlere dikkat etmemizi öneriyordu. Çünkü İŞİD çekilirken bile her yere tuzaklar kurmuştu ve henüz tamamı temizlenmemişti.

Daha sonra yemek için bizi tekrardan kaldığımız eve götürdüler. Burada ayrılık vakti yaklaşırken Enerji Bakanı ile görüştük, kendisine yeniden inşa sürecinde nasıl bir yol izleyeceklerini ve kimlerle hareket edeceklerini sorduğumda bize "isteğimiz demokratik güçlerle bu süreci gerçekleştirmek" dedi.

Artık tekrardan Türkiye tarafına geçme vaktimiz gelmişti. Ayrılırken tek tek hepsi ile tokalaştık. Gözlerindeki umut, inanç ve kararlılığı görmek insana umut veriyordu. YPG, YPJ ve enternasyonal savaşçılar buradayız ve savaşacağız sonuna kadar diyorlardı. İnsanı müthiş heyecanlandıran bir inanç, bir hayat vardı. Gerek yardım koridorunun açılması gerek şehrin yeniden inşası için yeniden buluşmak dileğiyle vedalaştık.

GEB'li Bir İşçi

8 Mart'ta Abdocan Anıldı

Gün 8 Mart 1991, gün Emekçi Kadınlar Günü, gün bir ananın analık duygusunu Antakya'nın bir mahallesinde yeniden tattığı bir gün. Gün 8 Mart 2015, gün emekçi kadınlar günü, gün bir ananın evladının mezarı başında ağıtlara durduğu bir gün.

Abdullah Cömert öleli iki buçuk yıl oldu. 8 Mart'ta Abdullah'ın doğum günü vesilesiyle ailenin çağrısıyla Antakya halkı Abdullah'ın vurulduğu yerde bir araya geldi.

Burada uzun süre slogan atan kitle daha sonra bütün devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulundu. Abdullah Cömert'in annesi, babası ve abisinin yaptığı konuşmadan sonra, mezar başı anması için yürüşe geçildi.

Yürüyüş boyunca "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Anaların Öfkesi Kattilleri Boğacak", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları atıldı. Mezar başına gelindiğinde Abdocan'ın annesi ve ablasının yaktığı ağıtlar, kitleyi ağlattı.

Sloganlarla sonlanan anmanın ardından kitle dağıldı.

Yiğit Bulut, Dolar'ın Yükselişini Erdoğan'ın Konuşmalarına Bağlayanlara Sert Çıktı: "Ona bakarsanız Hilmi Cem'le Turabi de hiç susmuyor?" Zaytung

Denizleşen Gençlik ODTÜ'de Buluşuyor!

"Devrimci Teori Olmadan Devrimci Pratik Olmaz" Lenin Onyılların aylara, ayların günlere, günlerin saatlere sığıldığı bir çağda yaşıyoruz. Her gün olup bitenlere, etrafınıza bir bakın; tarihin sayfalarında ayaklanmalar Çağı olarak yerini alacak bir çağ. Ve bu çağın çocukları olarak bizler... Gerici eğitimin sarmalında boğulmaya çalışılanlar, üniversiteyi kazanıp iyi bir gelecek sahibi olmaya çalışan lise öğrencileri, kazandığı üniversitede gelecek kaygısıyla içi içini kemirenler, yaşananlara sessiz kalması için İç Güvenlik Yasaları ile bastırılmaya çalışılanlar, harç uygulamalarıyla üniversitelerin dışında

birakılmaya çalışılan emekçilerin çocukları, her gün taciz-tecavüz-ölüm tehdidi altında olan kadınlar...

Bütün bunlara hiç sessiz kalmadık, kalmayacağız! Ama bu günler, ayaklanma ve devrim günleri, bize tekrar tekrar "Devrimci Teori Olmadan Devrimci Pratik Olmaz" sözünü hatırlatan günler. Şimdi her şeyden çok ihtiyacımız var yan yana

gelmeye; sıra arkadaşını sana rakip ve düşman göstermeye kalkan bu sisteme karşı birlikte konuşmaya, tartışmaya; halklarla, işçilerle birlikte hareket etmeye ihtiyacımız var. Yaşadığımız dünyayı anlamaya, Ortadoğu ve dünya halklarıyla bir bağ kurmaya ihtiyacımız var.

28 Mart'ta ODTÜ'ye!

ODTÜ... Denizler'in yurtlarında kaldığı, bütün hayallerini ve hedeflerini stadyumuna gür ve tok bir sesle, net ve kesin bir biçimde yazdıkları ODTÜ...

Devrimci Öğrenci Birliği, sorunlarımızı konuşmak, dünyayı anlamak, Ortadoğu'yu, Rojava'yı konuşmak ve "Ne Yapmalı" soru-

suna birlikte cevap bulmak için ODTÜ'ye çağırıyor.

"Yaşasın Marksizm-Leninizm'in Yüce İdeolojisi!"

Yaşasın Gençliğin Enternasyonalist Mücadele Birliği!

Devrimci Öğrenci Birliği / DÖB

Dil Tarih'te Silahlı Faşist Saldırı

Ankara Üniversitesi Dil Tarih Ve Coğrafya Fakültesi'nde 23 Şubat Pazartesi günü başlayan gerginlikler devam ediyor. Bugün (26 Şubat) devrimci ve yurtsever öğrenciler yemekhanede yemek yerken faşistler silahlarla öğrencilere saldırdı.

2 ÖGB'nin silahla ağır yaralandığı olayda, pek çok öğrenci de faşistlerin fırlattığı cisimlerle yaralandı. Devrimci ve yurtsever öğrencilerin bulunduğu orta bahçeye sandalyeler fırlatan faşistler, polis korumasıyla dışarı çıkarıldı; 2 öğrenci de gözaltına alındı. Okul Cuma gününe kadar tatil edildi.

Pazartesi yaşanan faşist saldırıdan sonra da eğitime 3 gün ara verilmişti. Bugün yaşanan saldırının ise faşistlerin Ege Üni-

versitesinde ölen faşist Fırat Çakıroğlu için Yasın okunmasının ardından silahlarla saldırılmasıyla başladı.

Silahlı sıkın faşistin isminin ise Selçuk Ulaş olduğu öğrenildi.

Dil Tarih Goristan Jı Bo Faşistan Faşizme Karşı Silah Başına

DTCF DÖB

ORTADOĞU GENÇLİĞİ ORTAK MÜCADELE VE DAYANIŞMA İÇİN BULUŞUYOR!

Ortadoğu gençliği buluşuyor. Filistin, Lübnan, Yemen, Ürdün, Mısır, Tunus, Kıbrıs, Cezayir, Afganistan, Ermenistan gibi ülkelerden gençlik yapılarının katılacağı, Arjantin, Yunanistan, Almanya, Bask gibi ülkelere gelen gençlik örgütlerinin de gözlemci olarak bulunacağı ve DÖB/Devrimci Öğrenci Birliği'nin de davetli olduğu konferans 13-14-15 Mart'ta Diyarbakır'da toplanacak.

Ortadoğu Demokratik Gençlik Konferansı, Ortadoğu gençliği arasında ortak bir mücadele ve dayanışma ağı örmeyi hedefliyor. Devrimlerin ve ayaklanmaların dinmediği, savaşların eksik olmadığı Ortadoğu'da Ortadoğu gençliği olarak birlikte yürüyebilecek bir mücadele zeminini tartışacak, gençliğin enternasyonal mücadelesini örmenin de bir adımı olacaktır. En azından konferans katılımcısı olarak DÖB olarak bizim konferansa getireceğimiz öneri budur! Tüm gençliği bu konferansa izlemeye ve dikkatle takip etmeye çağırıyoruz!

DÖB/ Devrimci Öğrenci Birliği

Berkin Okmeydanı'nda Anıldı

Gezi Ayaklanması sırasında Okmeydanı'nda ekmek almaya giderken gaz fişegiyle başından vurulup 269 günlük yaşam mücadelesini 11 Mart günü kaybeden 14 yaşındaki Berkin Elvan ölümünün birinci yılında binler tarafından anıldı.

7 Mart günü Berkin Elvan'ın ailesi ve Taksim Dayanışması'nın çağrısı ile Okmeydanı'nda Berkin için yemek verildi ve mezarlığa yürüldü.

Saat 12.00'de Okmeydanı Cemevi'nde verilecek yemek için, saat 11.00'den itibaren binlerce kişi Cemevi önünde toplanmaya başladı. Dağıtılan yemeğin ardından saat 14.00'e kadar sloganlarla bekleyişi sürdüren kitle, Berkin'in vurulduğu yere yürüdü.

Berkin Elvan'ın vurulduğu yere gelindiğinde basın açıklaması okundu ve yürüyüş Feriköy Mezarlığı'na devam etti. Yürüyüş

boyunca Gezi Ayaklanması'nda yaşamını yitirenlerin isimleri haykırıldı. Mezarlığa gelindiğinde ses aracından Taksim Dayanışması adına konuşma yapıldı, Grup Yorum da türkülerini ile anmaya eşlik etti. Ardından Berkin'in mezarı başına gelindi, Berkin Elvan ve tüm devrim savaşçılarına saygı duruşu yapıldı. Mezar başında iken Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan fenalık geçirince ambulans ile hastaneye kaldırıldı.

Kırmızı karanfillerle donatılan Berkin'in mezarına bilye ve ekmek de konuldu. Mezarbaşı anmasından sonra anma yine sloganlarla sonlandırıldı. Anmaya bir çok devrimci, demokrat kurumun yanında Devrimci Öğrenci Birliği ve Mücadele Birliği de katıldı.

YTÜ'lü Kadınlar Eylemde

Mersin'de hunharca öldürülen Özgecan Aslan için 24 Şubat'ta Yıldız Teknik Üniversitesi'nde eylem yapıldı. Yapılan eylemde "Jin Jiyan Azadi", "Kadın Cinayetleri Politikadır" sloganları atıldı. Aynı zamanda #sendeantlat hastag'ı ile asılan panoya YTÜ'deki kadınlar başlıklarından geçenleri yazdı.

Eylem tüm kadınları tecavüzlere tacizlere cinsiyetçi politikalara karşı ses çıkarmaya, erkek egemen sistemi yıkmak için sokaklara çıkmaya çağrı yapılarak sona erdi.

Faşizm Saldırmaya Devam Ediyor

Kürt gençlere yönelik faşist saldırılar hız kesmeden devam ediyor. 25 Şubat günü öğle saatlerinde Kadıköy'de Haydarpaşa köprüsü üzerinde iki Kürt gencin yolunu kesen iki araçtan inen faşistler gençlere saldırdı.

Araçlardan inen 8-9 kişi, "Bunlar PKK'lı" diye haykırarak tekme yumruk gençlere saldırdı, gençlerden biri kaçmayı başardı ancak diğer öğrenci bıçaklandı.

Yaralı genç ambulansla hastaneye kaldırılırken, saldırıya uğrayan gençlerin Marmara Üniversitesi öğrencileri olduğu söylendi.

Yine ve Yeniden "DEVİRİM"

Umut Güneş

"Yaşasın Marksizm- Leninizmin Yüce İdeolojisi" bu sözler idam sehpasında son sözlerini söyleyen Deniz Gezmiş'e ait. Okulları, sokakları eylem alanlarına çeviren, Marksizm-Leninizmin bir eylem kılavuzu olduğunu eylemleriyle ortaya koyan Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Sinan Cemgil gibi gençlik liderlerinin -ki Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin de liderleri olacaklardır- bizlere bıraktığı eserin en özül ifadesi ve temelidir. 70'li yılların başında dünyada gelişen devrimlerin etkisiyle, bu topraklarda gelişen mücadeleyi birleştiren; alışılmamış tüm mücadele araçlarını bir çırpıda kenara koyup, anın görevlerini yerine getirmek için cüretli adımlar atan genç liderler bugüne en çok, işte bu yanlarını bırakmışlardır. Devrimci pratiğin sınırları yok! Öğrenmenin de! Öyle ki silahlı mücadele kararı alan Denizler, feda birliklerine kadar uzanan bir sürecin parçası olarak Filistin'de, o dönemin enternasyonal mücadelelerinin merkezinde korkusuzca yer almışlardır. Tek bir amaçla; Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimini bir adım öteye götürmek, bu toprakların ilk gerilla liderleri ve savaşçıları olmak için...

Okul sıralarından, boykotlardan elde silah gerillaya uzanan bu yolda, onlara rehberlik eden şey Deniz Gezmiş'in sözlerinde ifade ettiği "Marksizm-Leninizm" olmuştur. Çünkü o devrimci eylemin kılavuzudur ve devrimci eylemin bu ustalarının güvendiği ve eylemlerinin içeriğini belirleyen tek ideoloji olmuştur. Marksist Leninist bilimsel görüşten yoksun olanlar bugün karaya oturmuş gemilerini hala 'denize' döndürmeye çalışıyorlar. Ama bu beyhude bir çabadır. Çünkü Denizler, Sinanlar genç kitlelerce görüldüğünde, ifade ettikleri şey ve gerçekleştirdikleri şey devrimdi. Tıpkı Che'nin dünya hakları için ifade ettikleri gibi...

Sözü fazla uzatmaya gerek yok! Onlar bize geliştirilip güçlendirilmesi için çok önemli bir miras bıraktılar. Biz Leninist gençler olarak bu mirasa sadece sahip çıkmıyoruz, eğer öyle olsaydı güzel masal anlatıcılarına dönüşürdük. Bizler bu mirası bugün de olması gerektiği gibi devrimci mücadele içerisinde gerçek kılıyoruz. Düşüncelerimizle, sözlerimizle ve elbette devrimci pratiğimizle gerçek kılıyoruz. Eğer devrimci eylem yoksa, 'Denizlerin yolundan' demenin de bir anlamı yok!

Bunu neden söylüyoruz? Reformist hareket tarih boyunca komünistlerden belki bir konuda uzunca bir süre önde olmuştur. Gelişmeler karşısında devrimci politikaları, sembolleri, sloganları zamanında ve yerinde kullanmak! Ama onlar tüm bunları emekçileri, gençlik kitlelerini coşkulu bir biçimde sermaye sınıfının iktidarını devirmek, devrimi gerçekleştirmek için değil; bunları düzen içine kanalizasyon için kullandı ya da kullanıyorlar.

Tarihin bütün devrimci liderlerinin başına gelen bizde de, Denizler, Hüseyin İnanlar ve Sinan Cemgiller'in başına geldi. Bugün reformistler 'Deniz Olunmalı' dediğinde gençliğin devrimci yönelimini kendi ağları içinde boğmak için söylüyorlar. Bu nedenle Denizlerin içini boşaltmış oluyorlar. Onların bu çabası bir yana, reformistlerin Denizlere sarılması, devrimin güncelliğinin ve gücünün de bir ifadesidir.

Öyleyse ne yapmalı? Gençliği Denizleştirmeliyiz. Denizleşen bir gençlik mücadelesi örgütlemeliyiz. Bu anın devrimci görevlerini korkusuzca önüne koyan ve gerçekleştirmek için amansız bir mücadeleyi yürüten gençlik demektir. Bu devrimi istemek değil, devrim olmak demektir! Karşımıza çıkan engeller karşısında gençliğin o bitip tükenmez enerjisiyle çalışmak ve her durumda ilerlemenin bir yolunu bulmak demektir! Deniz gençliği olmak kolay değil! Birde onunla tarihsel bir bağın varsa, hiç kolay değil...

28 Mart'ta DÖB; Denizlerin THKO'yu kurdukları ve yeni bir dönemi başlattıkları o yerde; Sinan Cemgil'in üniversite hocalarını dahi derinden etkileyen konuşmalarının olduğu o yerde, Vietnam kasabı Commer'in arabasının yakıldığı ve ABD emperyalizmine en güzel cevabın verildiği o yerde; THKO'nun gerillalarının amaçlarını kocaman yazdıkları o yerde, ODTÜ'de Deniz gençliği buluşuyor!

"DEVİRİM"i örgütlemek ve devrimin genç yürekleri olmak için; bu toprakların ezilen ve sömürülen bütün uluslarından gençleri buluşturmak için yan yana geliyoruz. İşte bu nedenle bir kez daha Denizlerin o baş döndüren koşularını incelemek, onlardan öğrenmek bir görevdir! Aradan onlarca yıl geçmiş olsa da, bugün hala her devrimci kalkışmada Denizler bizlere yol gösteriyor. Gençliği "DEVİRİM'e" götürmek için onların yolundan yürümeye ve mücadele etmeye devam edeceğiz!

BEDAŞ İşçileri 200. Gün Yürüyüşünde

Enerji-Sen Sendikasına üye olan 26 BEDAŞ işçisi işten çıkarılıp eyleme geçmelerinin 200. gününün de sınıf ve emek dostlarıyla etkinlikle bir araya geldiler. Bir çok siyasi kurum ve temsilcilerinin, dergi çevrelerinin yalnız bırakmadığı Bedaş işçilerinin 200. gün etkinliğine Grup Emeğe Ezgi ve milletvekilleri de katıldı.

İşçiler Taksim/Talimhane Simit Sarayı önünde buluşarak BEDAŞ önüne yürüdüler. Burada Enerji-Sen başkanının sendikal faaliyetleri üzerine konuşmasının ardından, DİSK eski başkanı Süleyman Çelebi söz aldı. Eylemde olan Ülker, Maltepe, Nakliyat-iş işçileri de söz alıp, sınıf dayanışmasını ortaya koydular.

İşçi Sağlığı Ve İş Güvenliği Meclisi de Şubat ayı iş güvenliği raporunu burada açıklayacağını duyurmuştu. İSİG sözcüsünün yaptığı istatistiki değerlendirmeden sonra basın açıklaması okundu. İşçiler, basın açıklamasında sendikaya üye oldukları için işten atıldıklarını, iş güvenliklerinin olmadığını, Bedaş'ın SOMA-ERMENEK olmasını istemediklerini dile getirdiler. Basın açıklamasından sonra Emeğe Ezgi marşları ve türkülerıyla işçilere müzik ziyafeti verdi.

Soma'da Madenciler Eylemde

İşten atılan Somalı madenciler tazminatlarının ödenmemesi üzerine eyleme geçti.

Soma'da 13 Mayıs 2014'te yaşanan katliamın ardından madencilerin işten atılma ve haklarının gaspedilmesiyle karşılaşmaya devam ediyorlar.

Soma'da işten atılan madenciler 4 Mart günü yine bir araya gelerek tazminatlarının ödenmemesini protesto eylemi gerçekleştirdiler.

İşten atılmalarının ardından tazminatlarının da ödenmediğini belirten madenciler Ege Linyit İşletmesi önünde bir araya gelerek bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdiler. Yürüyüş boyunca Soma katliamı, taşeron çalışma

ve haklarının gaspedilmesine ilişkin protesto sloganları atan maden işçileri, gün boyu bekleyişlerini sürdürdüler.

Eylemin gün boyu sürmesi üzerine bugün Soma Kaymakamı'nın işçilerin yanına gelerek "Kendinizi mağdur etmeyin" şeklindeki eylemin bitirilmesine ilişkin ikna çabasına, "Biz haklarımızı almak için buradayız ve almaya kadar da hiçbir yere gitmiyoruz" yanıtı verdiler. Eylemi 24 saat boyunca topluca oturarak sürdüren işçiler, nöbetleşe bekleyerek eylemlerine devam ediyorlar.

Adore Oyuncak İşçilerine "Dava Açmayın" Dayatması

Adore Oyuncak Deposunda çalıştıkları sırada Limter-İş'e üye oldukları için işten çıkarılan Adora işçileri, Tuzla'daki depo önünde direnişe başlamış, ardından eylemi Adore Oyuncak'ın Cadebostan'daki satış mağazası önüne taşıyarak açık grevine başlamışlardı.

Eylemin 15. günü olan 5 Mart akşamı çadırda Limter İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı ve işçilerle firma avukatı görüşmüş ve işçilerin talebi olan kıdem ve ihbar tazminatları gibi yasalardan doğan tüm haklarının ödeneceği sözünü vermişti. Verilen söz üzerine işçiler çadırı kaldırarak eylemi sonlandırmışlardı.

Fakat Adore Oyuncak ile 6 Mart günü yapılan görüşmede işçilere, "işçilerin işe iade davası ve sendikal tazminat davası açılmaması" şartı dayatıldı, işçilerin fazla mesai ücretlerinin olmadığı da iddia edildi.

Adore patronunun her zamanki yasa ve kanun tanımaz tutumuyla karşı karşıya olduklarını belirten Limter İş Sendikası üyesi işçiler Kadıköy Cadebostan'daki Adore Oyuncak Mağazası önünde cadırlarını yeniden kurarak eylemi sürdüreceğini duyurdular.

Dora Otel İşçileri 8 Mart'ı Selamladı

Sendikal oldukları için işten atılan ve Eylül ayından bu yana işlerine geri dönme mücadelesi veren Dora Otel İşçileri bu haftaki eyleminde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü selamladı.

Tüm Emek Sen üyesi oldukları için işten atılan Dora Otel İşçileri işlerine geri dönme mücadelesini sürdürürken verdikleri mücadeleyle oluşturdukları Dora Otel İşçileri Dayanışma Platformu'yla sürdürüyor.

Her Pazar günü Dora Otel önüne düzenlenen yürüyüşte bu Pazar gününün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Mücadele ve Dayanışma Günü'ne gelmesi nedeniyle kadın işçilere atfetti ve "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü Selamlıyoruz" yazılı pankart açarak otel önüne yüründü. Eylemde ajitasyon konuşmalarını da Dora Otel ve Mağaza Çalışanları Platformu'nun kadın işçileri yaptı. Eylem boyunca sık sık "Dora Otel İşçisi Yalnız Değildir", "Sendika Haklı Engellenemez", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Dora İşçisi Kazanacak", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atıldı. Eylem İşçi Dayanışma Koordinasyonu ve Mağaza Çalışanları Platformu üyeleri de katıldılar.

Eylemde basın açıklamasını işten atılan Dora Otel işçisi Esin Gülüm

okudu. Türkiye'de Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün ilk kez 1921 yılında kutlandığını, o yıllarda her türlü emekten, demokrasiden yana hareketi bastıran iktidarlara rağmen dar topluluklarda da olsa Emekçi Kadınlar Günü'nün kutlanmaya devam edildiğini belirten Esin Gülüm, uzun yıllar sonra 70'li yıllarda işçi sınıfının ve toplumsal muhalefetin mücadeleleri ile yeniden alanlarda kutlanmaya başladığını aktardı.

Kadınların günümüzde halen güvencesiz, dışı, düşük ücretle, esnek çalışmaya zorlandıklarını, bu yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün kadınların çalışma yaşamından uzaklaştırılarak eve kapatılmaya çalışıldığı, kadın cinayetleri, kadına şiddet ile taciz ve tecavüzün iktidar eliyle "sıradanlaştırıldığı, olağanlaştırıldığı" bir ortamda

kutlandığını ifade eden Gülüm, tüm bu olumsuz tabloya rağmen daha fazla emekçi ve genç kadının sorunlarının çözümü için mücadele alanlarına çıktığını ve kadınların kurtuluş mücadelesinin, işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olduğunu vurguladı.

Esin Gülüm otel içinde çalışan arkadaşlarına da seslenerek, uygulanan nedeneyle dışarıya gelip destek veremediklerini ama pek çok çalışan arkadaşlarının yüreklerinin kendileriyle olduğunu bildiklerini belirterek, kadın işçilerin 8 Mart'ı kutladığını ve mücadele etmedikçe bu baskı ve sömürünün son bulmayacağına ifade etti. Eylem yarın Dora Otel'den ilk işten atılan işçilerin işe iade davasının Çağlayan Adliyesi'nde görüleceğinin duyurusu yapılarak sloganlarla bitirildi.

Ensarioğlu İnşaat İşçileri Ücretlerini İstiyor

İnşaat İş Sendikası üyeleri ve işçiler 5 Mart 2015 günü saat 13.30'da TBMM Dikmen kapısında inşaat işçilerinin hayatını kaybetmesine neden olan esnek çalışma koşullarını ve ücretlerinin ödenmemesini protesto eden bir basın açıklamasının ardından inşaatın önüne geçerek burada eylemi sürdürdüler.

Hacettepe Üniversitesi Hastanesinin Sıhhiye yerleşkesi içerisinde bulunan Ankara Hacettepe Erişkin Hastanesi Acil Servis İnşaatı şantiyesinde, mekanik-tesisat işlerinde çalışan işçilerin iki aydır ücretlerini alamadıkları, şantiye içerisinde bulunan konteynarlarda sağlıksız koşullarda konaklamak zorunda kaldıkları, Şubat ayının 23'ünde haber verilmeksizin sigorta çıkışları yapıldığı ve 200'er lira dağıtılarak işçilerin gitmelerinin istendiği belirtilen açıklamada, işçilerin çalıştıkları firmanın AKP Diyarbakır Milletvekili Mehmet Galip Ensarioğlu'na ait Ensarioğlu olduğunu, ihalenin esas olarak bu şirkete verildiğini öğrendiklerini fakat firma yetkilileriyle görüşme çabalarının sonuçsuz kaldığı ve bu hak gaspının her yerde teşhir edileceği ifade edildi.

Şubat ayında çeşitli inşaatlarda 67 işçinin alınmayan önelemler nedeniyle yaşamını yitirdiği hatırlatılarak "İşçiyi çalıştırırken, işçi sizlere emeğini satarken ve aldığı işi layığıyla yaparken hiçbir sorun gözetmeyen siz patronlar işçinin sizin tabirinizle üç kuruşluk alacağını ödemeye gelince ülkede taşeronluk sistemiyle iş yapan hemen bütün firmalar gibi sıvışıp kaçamazsınız. İşçileri taşradan gelmiş yalnız ve kimsesiz olarak görmezden gelemezsiniz. İnşaat işçilerinin artık onların haklarını koruyan ve kollayan sendikaları var" denildi.

İnşaat İş'ten iki, ücretleri ödenmeyen işçilerden bir kişinin yer aldığı görüşme heyeti HDP milletvekili İbrahim Ayan'la birlikte Ensarioğlu'yla görüşme talep etmek üzere Meclis'e geçti. Ensarioğlu'nun yapılan görüşmede işçilerin ücretlerinin yarın saat 13.30'da ödeneceğine dair söz verdiği belirtildi. Ensarioğlu'nun verdiği söz tutulmazsa eylemin devam edeceği açıklandı ve "Kavgaya, Sokak, Direniş! Yaşasın İnşaat İş!" sloganlarıyla Meclis önünden ayrıldı.

Çankaya Belediyesi'nde İşgal!

Çankaya Belediyesi'nde Norm Altaş adlı taşeron firmaya bağlı çalışan Nakliyat İş Sendikası üyesi olan 4 işçinin işten atılması üzerine, işçiler ve yüze yakın sendika üyesi Çankaya Belediye binasını işgal etti. Akşam saatlerinde sağlanan anlaşma üzerine eylem sonlandırıldı.

Ankara, Çankaya Belediyesi'nde taşeron olarak hizmet veren Norma Altaş firmasının 4 Nakliyat İş Sendikası üyesini işten atması üzerine Pazartesi günü işten atılan 4 işçi ve yüze yakın Nakliyat İş üyesi işe iade eylemi gerçekleştirdi. İşgal edilen belediye binasında işten atılan işçilerin yakınları, Sendika yönetici ve üyeleri işten atılan işçilerin geri alınması talebiyle işgal eylemini gerçekleştirdiklerini ve işçilerin işlerine iadesi kabul edilinceye kadar işgali sürdüreceklerini belirttiler.

Çankaya Belediyesi'nde Norm Altaş firmasına bağlı olarak çalışan 4 işçi, yakınları, Nakliyat İş Sendikası yönetici ve üyelerinin 23 Şubat Pazartesi günü saat 15.00 civarında başlatılan işten atılan işçilerin tekrar işbaşı yapacağı sözü verilmesi, ve sendikal mücadele ve yaşanan diğer sorunların çözümüne ilişkin ise 25 Şubat Çarşamba günü Çankaya Belediye Başkanı ile görüşmenin yapılacağına açıklanması üzerine sonlandırıldı.

Bakırköy

Ranta Kurban Edilemez

Bakırköy'de "Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesine Dair Kanun" kapsamında Bakırköy Belediyesi tarafından kentsel dönüşüm çalışmalarına ilişkin TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi, Mimarlar Odası Trakya Bölge Temsilciliği tarafından yapılan açıklamayla Bakırköy'de olası bir planlama sürecinin; şehircilik ilkelerine, bilime ve mesleki doğrulara uygun, şeffaf ve katılımcı bir perspektifle ele alınması talebi dile getirildi.

Bakırköy'ün "% 78'inin çürük" olduğu yönündeki ifadelerin son derece yanlış, sorumsuzca ve kasıtlı olduğu, 1999 depreminin ardından toplumda yaşanan psikolojik ve sosyolojik travmanın etkisiyle, hızlı tarama yöntemiyle gözlemsel analiz sonuçlarına göre hazırlanan ve yeterliliği tartışılan raporlara dayanılarak yapılan böylesi bir açıklamanın ancak yeni toplumsal travmalara yol açıp, emlak spekülasyonuna katkı sağlayacağı belirtildi.

Anlaşılmaktadır ki; Bakırköy Belediye Yönetimi tarafından yapılmak istenen, dönüşüm yasasının ruhuna da uygun olarak, benzer örneklerinde de görüldüğü gibi yeni bir inşaat faaliyeti üzerinden kentsel ranttan yararlanmaktadır. Deprem gerçeği de yeni bir inşaat-emlak pazarlamasının gerekçesi olarak sunulmaktadır" denilen açıklamada Bakırköy halkının yanıltıldığı ifade edildi.

Kentsel Dönüşüm finansmanını; henüz bilinmeyen bir oranda, fazladan üretilecek bağımsız bölümlerin satışıyla sağlamayı planlayan Bakırköy Belediyesi'nin, esasta kentsel rantı kendi kontrolünde mülkiyet üzerinden paylaşmama vaat ederken, "kiracı" statüsündeki Bakırköylüleri ve yerel esnafı bütünüyle göz ardı ettiği belirtilen açıklamada "Bakırköy'de olası bir planlama sürecinin; şehircilik ilkelerine, bilime ve mesleki doğrulara uygun, şeffaf ve katılımcı bir perspektifle ele alınmasını diler, Bakırköy Belediye Yönetimi'ni Bakırköy'e ve kent halkına karşı 'gerçekten' sorumlu davranmaya davet ediyoruz" denildi.

Maltepe Hastanesi'nde İşgal ve Gözaltı

Dev Sağlık İş üyesi Maltepe Üniversitesi Hastanesi işçileri direnişlerinin 80'inci gününde yönetim binasında işgal eylemi gerçekleştirdi. Eyleme saldıran polis DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ve işçileri darp ederek gözaltına aldı.

Devrimci Sağlık İş'e üye oldukları için işten atılan ve 80 gündür hastane önünde direnen Özel Maltepe Üniversitesi Hastanesi işçileri 25 Şubat günü sendikanın Genel Başkanı ve DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu'nun da bulunduğu bir grupla hastane binasında eylem yaptı. İşçiler hastane yönetimine ait "Beyaz Köşk"ün içinde ve çatısında eylem yaptı. 20 kadın işçi binanın çatısına çıkarak "Atılan işçiler geri alın" pankartı açtı. Diğer işçiler ise binanın girişinde kol kola girerek etten duvar ördü.

Maltepe halkı ve hasta yakın-

ları yaklaşık 2 saat süren eylemine alkışlar ve sloganlarla destek verdi. Polis eyleme saldıran işçileri gözaltına aldı. Saldırıya tepki gösterenleri de tehditler savurarak hastaneden uzaklaştırmaya çalıştı. Polis saldırısı sırasında işçilerden birinin omzu çıkarken çok sayıda işçi de darp edildi. Gözaltına alınlar arasında sendikanın genel Baş-

kani ve DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ve eyleme destek vererek "işçileri değil hırsızları gözaltına alın" diyen polise tepki gösteren bir emek dostu da bulunuyor.

Gözaltına alınanlar mesai saatlerinin bitimine doğru serbest bırakılırken, polisin saldırısı ve gözaltıları protesto etmek üzere

saat 17.30'da bir yürüyüş gerçekleştirildi.

"Baskılar, Gözaltılar Bizi Yıldıramaz", "Maltepe İşçisi Yalnız Değildir", "Direne Direne Kazanacağız", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Maltepe'de Direniş Kazanacak", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Maltepe İşçisi Direnişin Simgesi" sloganlarıyla yürüdüler. İşgali gerçekleştiren kadın işçiler gür sloganlarıyla yürüyüşte yine kadınlar ön saflarda yer aldı. Yüzlerce kişinin coşkulu sloganlarıyla yaptığı yürüyüş sırasında sokaktaki esnaftan yolda yürüten yayalar alkışlarla destek verirken araçlar da kornalarıyla, yolcuları camlardan el sallayarak ıslık çalarak işçilere destek verdi.

Açıklamadan sonra coşkulu sloganlarla 'Direniş Sarayı'na yürüterek hep birlikte direniş çayı içildi.

Koç Holding İşçileri Direniş Divanı'nda

Koç Holding bünyesinde faaliyet sürdüren Divan Turizm Gıda A.Ş.'de, Gıda İş sendikasına üye olan işçiler işten atılma, 18 Şubat günü direnişe başladılar. Divan Turizm işçileri, Sarıgazi Taşdelen'de bulunan fabrikanın önünde "Direniş Divanı" kurdular. Çalışan işçiler de işten atılan arkadaşlarına sahip çıkmak için fabrikayı terketmediler.

İşçiler, işten atılan işçilerin 2 yıl ile 20 yıl arasında kıdem hakkı olanlar olduğunu anlatıyor. "Divan'da çalışan 15-20 yıllık işçiler aylık sınırı civarında ücret alıyor. Geçinebilmek için zorunlu mesaiye kalıyorlar. Çocuğumu emzirmek zorunda olan bir kadın işçimiz bile işten çıkarılma tehdidi ile fazla mesaiye bırakılıyor. Engelli işçilerimiz zor işlerde çalıştırılıyor. Ve çalışma şartlarını biraz olsun düzeltilebilir için en doğal hakları olan sendikalı çalışma yolunu seçtiklerinde aldıkları cevap ise işten atılmak" diyorlar.

İşten atılan 52 işçinin "disiplin suçu işlediği" için işten atıldığını savunuyor patronlar. İşçiler ise hem Divan Pastaneleri şubeleri önünde, hem Divan ürünlerini satan Starbucks önüne taşıyorlar eylemlerini, du-

rumlarını anlatan ajitasyon konuşmaları yaparak içerideki müşterilerin çıkarak pastaneleri boykot etmelerini sağlıyorlar. İşçiler "Ye-diğiniz kek ve pastaların ustaları bizleriz, işimizi geri istiyoruz. Bu yiyeceklerin pakelerini artık memurlar yapıyor: Direnişimize destek olun" diyor.

Divan Turizm işçileri, 1 Mart günü de eylemlerini Taksim'e, Divan Otel önüne taşdılar. İktidara muhalif olduğu için Gezi ayaklanmasında eylemcilere destek veren "halk dostu" Koç Holding'in, işçi düşmanı yüzü burada daha net göründü.

Divan Turizm işçilerinin Taksim'deki eylemlerine Dev-Turizm-İş, Ülker ve Dora işçileri de destek verirken, çevik kuvvet Divan Otel ve çevresini ablukaya aldı.

TRT Radyo'nun önünde "Sendikalı Olduk İşten Atıldık" pankartı açarak Divan Otel'e yürüyen işçiler, Koç Holding'e "Sendikalaşma hakkımıza saygı duyun, atılan işçileri geri alın!" diye seslendi. Eylemde "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam", "Sendika Haklı Engellenemez", "Divan'a Sendika Girecek" sloganları atan işçiler, patronlarına yaptıkları bu yanlıştan dönme çağrısında bulundu.

Kamuoyunu Divan işçilerine destek olmaya ve dayanışmaya çağırarak Aslan, "Atılan işçiler geri alın" kadar mücadelemizi kesintisiz sürdürüceğiz" diyor. Divan Turizm işçileri, Sarıgazi'deki Direniş Divanı'nda eylemleri sürdürürken, Mücadele Birliği Platformu sık sık ziyaretlerine gidiyor.

İşgal Birbirimizle Kenetlenmemizi Ve Cesaretlenmemizi Sağladı

Maltepe işçileri 25 Şubat Çarşamba günü, kendi talep ve isteklerinin Maltepe Üniversitesi Rektörlüğü tarafından karşılanmaması sonucu, direnişlerinin 80. gününde, kadınların örgütlemesi ile, Maltepe Üniversite Hastane Yönetim Binası işgal edildi.

İşçi kadın öncülerinden Şehriban Kaya, işgal ile ilgili şunları anlattı bize: "İşgali biz kadınlar örgütledik, direnişteki erkek işçi arkadaşlarımıza, sadece sabah 07.00'de kahvaltılık için gelmeleri gerektiğini söyledik. Biz kadınlar hastane yönetim binasını işgal edip balkonundan pankartımızı asıp sloganlarımızı atarken, erkek işçi arkadaşlarımız da kapıyı tutmuşlardı."

Hastane yönetiminin ve polis amirlerinin ikna ve oylama tekliflerinin hiç birini, rektör buraya gelip şartlarımızı kabul edene kadar eylemimize devam edeceğimizi söyledik. Bunun üzerine çevik kuvvet polisleri önce kapıda duran ve karşı koyan 26 erkek işçi arkadaşımızı ve sonra da bizi (11 kadın işçi) darp edip gözaltına aldılar. Bu darp sonucu 1 arkadaşımızın omuzu çıkarken 1 arkadaşımızın da kolu kırıldı."

İşçiler, gözaltıların serbest bırakılmasıyla bir basın açıklaması yaparak, herkesi 17.30'da direniş çadırından Maltepe merkezine yapılacak yürüyüş ve basın açıklamasına davet etti.

17.30'da rektörlüğün oyalamaları ve polis saldırısı kitlesel bir yürüyüşle protesto edildi.

İşgal eyleminin kendileri için güzel bir deneyim olduğunu söyleyen Şehriban Kaya, bu işgal eyleminin işçilerin birbirleriyle kenetlenmesini ve cesaretlenmelerini sağladığını ve mücadeleyi kazanana kadar daha kararlı olmalarını sağladığını söyledi.

Yürüyüşün ardından işçiler direnişlerine kararlılıkla devam edeceklerini beyan ederek eylem sonlandırdılar.

Devrimci Bir Emekçi

Yaşamımızın özeti ayakkabılar. Bu hafta Sivas'ta iş cinayetinde, inşaatın 11. katından düşerek hayatını kaybeden 41 yaşındaki Aydın Yalçın'ın ayakkabıları...

Bu Direniş Sadece Bizim Sorunumuz Değil İşçi Sınıfının Sorunu

Divan Turizm Gıda A.Ş. Taşdelen'de işten atılmaların ve grevlerin başladığı 17. günde işçilerin sözcüsü olan Ömer DURDU ile kısa bir röportaj yaptık.

Direnişiniz nasıl başladı?
6 ay önce !...

Her zaman olduğu gibi işveren baskısı. Zorunlu tutulan mesailer, zam diye ele tutuşturulan simit paraları, zorunlu ihtiyaçlara tutulan dakikalar. Üç engelli arkadaşımızın sonsuz saatlerinde sonsuz işlerinde dur durak bilmeden çalışmaları. Her hareketimizi inceleyip 20'şer kişilik gruplarla toplantı odalarında tehditler. Bir araya gelip haklarımızı almak için sendikalı olmak en büyük suçumuz. Hatta akıl almayacak şekilde avukatları akşam arayıp dalga geçerek, havalır

soğuk üşümeğin deyip sabah işten çıkarılmalar. Ne yemekhanedeki boykot, ne atılan onca imzalar ne de işten atılmalar ne onları ne de bu haksızlıkları hazmedemeyen bizleri yıldıramadı. En sonunda polis de devreye girdi. Müdahale edilmedi ama iki gün ne ekmek ne de su vardı.

Atılan işçilerin ve sendikanın içeri alınması için şimdi de çadırlardayız.

Su anda nasıl gidiyor? Moral ve motivasyonunuz nasıl?

Direniş her geçen gün daha etkili bir şekilde sürüyor. Bizleri yalnız bırakmayan de-

mokratik kitle örgütleri, gazeteciler, siyasi partiler, üniversitelerden vb. desteğe gelen grupların gelişiyse moral ve motivasyonumuz hızla artıyor ve direnişimiz büyüyor.

Mücadele Birliği okullarına iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

Bu direniş sadece bizim sorunumuz değil işçi sınıfının temel sorunu. Biz bu direniş kazanırsak bir şeyleri aşmış ve işçi sınıfının mücadelesine bir halka eklemiş olacağız. Her zaman en büyük işveren değil, en çok çalışan işçileridir. Herkesin desteklerini bekliyoruz...
Teşekkürler

Sınıf Bilinci Ve Önderlik

Özgür Güven

Marx, komünizm öncesi dönem için "insan toplumunun tarih öncesi" diyor. Tarih öncesinin sınıflar mücadelesinde, özellikle kapitalizm koşullarındaki mücadelede gerçeğin nesnel olarak kavranması hayati önemdedir. Çünkü emekçi sınıflar, içinde yaşadıkları, ürettikleri ve birbirleriyle ilişkiler kurdukları toplumsal ve doğal çevreyle nasıl başa çıkacaklarını nesnel koşullara göre belirlerler. Burada her sınıf, gerçeği kendi çıkarlarına uygun olarak algılar. Ancak insanlar kendi yaşamlarının gerçek anlamını ve bu yaşamın temelini bütün açıklığıyla kavradıklarında, gerçeklik yeni bir anlam kazanır; insanlara yaşamlarının temelini yeniden ve kendi istedikleri biçimde kurlmalarında yardımcı olmaya başlar. Burada teori ile pratiğin birliği, gerçekliği değiştirme, dünyayı dönüştürme gücü verir.

Gerçeğin, nesnellüğün doğru algılanması, proletaryayı zafere taşıyacak silahın kendisidir. Gerçeğin gözünün içine korkmadan bakmak, işte proletaryanın silahı: Onu eleştirmek ve değiştirmek. Proletaryanın ideolojisi, proletaryanın asıl hedeflerini gizlemez, tam tersine açıkça ortaya koyar. Gerçeğin kavranması, kendi hedeflerini ve amaçlarını kitleler önünde açıkça ortaya koyma ve dünyayı dönüştürme: İşte proletarya ve emekçi yığınların yeni bir dünya kurlmalarının anahtarı.

Hangi sınıfın egemen olacağı sorunu, kendi sınıf çıkarlarına ve amaçlarına uygun olarak toplumun diğer kesimlerini örgütlemelerine, kendi amaçlarını toplumun diğer kesimlerine de kabul ettirmelerine bağlıdır. Bunu başaran sınıf, egemen olduğu gibi geleceği de kendi amaçlarına göre kurmayı başarır. Toplumda karşıt sınıflar arasındaki mücadelenin sonucunu belirleyecek olan, bunun bilincine hangi sınıfın sahip olduğu ya da bunu başarma yeteneğine sahip olan ve bunu yapmaya hazırlanan sınıfın hangi sınıf olduğudur.

Bunu söylerken tarihte zorun rolünü asla reddetmiyoruz. Bu birkaç koşula bağlıdır. Bir sınıfın çıkarlarının güvence altına alınması, o sınıfın toplumda egemen sınıf olmasıyla mümkündür. Bu amaçla egemen sınıf zor örgütlü olarak ve acımasızca uygular. Bu genel olarak devlet eliyle gerçekleşir. İki sınıf arasında süren sınıflar mücadelesinin ölüm kalım meselesi haline geldiği süreçlerde zor, özellikle örgütlü zor hayati öneme sahiptir. Sınıf bilinci burada her zamankinden çok daha önemlidir. Bugünkü kapitalist toplum koşullarında, proletaryanın tarihin en devrimci sınıfı olarak, tarihin kendisine yüklediği sınıfları ortadan kaldırma görevinin ilk adımı olan ekonomik ve politik bütün iktidarı ele geçirme görevine hazır olup olmamasıyla doğrudan ilintilidir. Proletaryanın ulusal bölükleri arasındaki kültürel farklılıkları bir yana bırakarak belirtelim, tarihsel toplumsal gelişmenin bir sınıf olarak önüne koyduğu sorunları açıklamayı ve çözmeyi başarması sürecinde sınıf bilinci çok büyük öneme sahiptir. Buradaki tutumu, çoğu kez onun kaderini belirleyecektir.

Bu bilinç, her bir proletarın düşünce ve duygularının toplumundan ya da ortak paydalarından oluşmaz. Bu tek tek proletarlar ne kadar ileri düzeyde olsa da sınıf bilincinin sınıfın davranışı üzerindeki belirleyici etkisi açısından bir değişiklik yaratmaz. Proletaryanın bir bütün olarak gerçekleştirdiği/gerçekleştireceği tarihsel eylemini, bireylerin düşünce ve duygularını değil, sınıf bilinci belirler. Bu eylemden çıkacak bilgiyi bilince çıkaracak olan, yine sınıf bilincinin taşıyıcısı olan komünist partidir.

Sınıflar mücadelesinde yığınlar yüzlerini geçmişe ya da geleceğe çevirecek yollarını çizerler. Yüzünü geçmişe dönenlerin geleceği yoktur. Statükoyu savunurlar, tutucudurlar, her türlü yeniliğe ve gelişmeye karşı çıkarlar. Yüzünü geleceğe dönenler açısından ise bir sorun var: şimdiki an ya da bugün. Bugün geçmiş geleceğin kesiştiği yerdir. Geçmişten geleceğe doğru akan bir süreklilik, bir oluş halidir. Geçmiş geleceğe bağlayandır; gelişmenin ne yönde olacağına karar verendir. Eğer bugün atlanırsa, hem geçmişe hem geleceğe yabancılaşma kaçınılmazdır. Yani proletarya ve emekçi yığınlar, bugüne özgü olan diyalektik çelişkilere hareket ederek, geleceğin taşlarını döşerler; ortaya çıkan eğilimleri ve olanakları bugünün içinde ve güncel olanda görüp değerlendirir. Bugünü somut gerçekliği içinde görmek, ancak geleceği kurmak isteyenlerin ve bunu üstlenenlerin yapabileceği bir iştir. Bu yetenek tek tek bireylerde değil, proletaryanın en ileri kesimlerinin kolektif iradesi olan devrimci sınıf partisinde, komünist partisindedir.

Sınıf bilinci, Lenin'in deyişiyle "proletaryanın ahlakı"dır. Proletaryanın teorisi ile pratiğinin birliği, ekonomik kurtuluş ve özgürlük mücadelesinin diyalektik birliğidir. Komünist parti kendi örgütlülüğü ve eylemiyle sınıf bilincinin taşıyıcısı olduğu kadar, mücadele veren proletaryanın ahlakının da taşıyıcısıdır. Bu partinin politikalarının belirlenmesinde temel öneme sahiptir. Partinin politikasının günlük olanla, şimdiki anla her zaman uyumlu olduğu anlamına gelmez. Hatta yüzyeysel olanla, ilk bakışta görünene uyumlu olmayabilir. Bu politikaların uzun vadede doğru ve haklı politikalar olduğunun anlaşılması (1 Mayıs, Taksim politikasında olduğu gibi) doğru bir sınıf bilincine sahip olunduğunu gösterdiği gibi, buna uygun bir pratiğe de denk düşecek ve sonuçta bunun meyveleri hem moral hem de maddi açıdan toplanacaktır. Sınıflar mücadelesinde partinin moral ve maddi gücü, burjuva sınıfın süreklilik olarak yeni yeni emekçi kitleleri isyana ve ayaklanmaya zorlaması, devrim saflarına doğru itmesiyle beslenir. Sürekli olarak sokağa çıkan eyleme geçen kitleler, kendileri farkında olmasa bile, komünist parti onların sınıf bilincinin de örgütlü ifadesi olmaktadır.

Sınıf bilincinin belirlediği politikaların somut slogana dönüşmesi, sloganın eyleme yön verip beslemesi gerçekleştiği oranda kitleler partiye doğru çekilirler. Bu çekim komünist partiyi hem sınıfın hem devrimin önderi konumuna yükseltecek; ilan edilmiş önderlik, kabullenilmiş önderliğe doğru büyüyecektir. Bunun başarılması oranında kitleler, hem bütün duygularıyla hem de bütün güçleriyle partiye doğru yöneleceklerdir.

Erkek Egemen Toplum Ve Kadın İsyanı

Özgecan... Henüz yüzündeki o çocuk masumiyetini bile bitirmemiş gencecik bir kız, vahşi biçimde tecavüze uğrayıp katledilince toplum patladı. Bütün kentlerde milyonlarca insan, özellikle de kadınlar sokaklara döküldü. Dillerinde özellikle iki slogan vardı: "Kadın katliamına son!", "yasta değil isyandayız!..."

Tecavüzcü katil hakkında kimi gazetelerin köşecileri yazıyor: "Sanki Hrant Dink'in katilini gördüm." diye, "Tarsus'ta BDP yakılıp taşlanırken çekilen resimlere iyi bakın. Kesinlikle o da oradaki milliyetçi-vatansever güruhun arasındadır" diye. Bir başkası iki eliyle birden o malum it işareti yaparken çekilmiş resmini basıyor. Yani bu tecavüzcü katil de milliyetçi-muhafazakar, vatansever iyi çocuklardan biri. Bu milliyetçi-muhafazakar iyi çocuk ne yapıyor? Önce tecavüze yelteniyor. Zavallı kız boyun eğmeyip karşı koyunca öldürüyor. Hatta daha canlıken iki elini de bileklerinden kesiyor, sonra da babası ve arkadaşıyla birlikte üzerine benzin döküp ateşe veriyorlar. Bütün bunların DAİŞ çetelerinin Ezidi kadınlara yaptıklarından ne farkı var? Onlar kaçırıp tecavüz ediyor, köle pazarlarında satıyor. Köleliği kabul etmeyenleri, onlara boyun eğmeyenleri öldürüyor. Yani aynı şeyi yapıyorlar.

Şimdi kadın katliamları ve tecavüzlere dair muktadirlerin kimi sözlerine gelelim. Davutoğlu diyor ki "sizin güvenliğiniz bizim namusumuzdur." O halde Özgecan'ın katli, sizin namusunuzun bittiği yerdir. RTE, diyor ki "Kadınlar Allahın erkeklerle emanetidir". O halde emanete hıyanet ettiniz, hepiniz hainsiniz. Birkaç şey daha var ki, aslında yorumsuz aktarmak daha iyi olabilir. Birileri "6 yaşındaki kız çocuklarıyla evlenilebileceğine" dair fetva veriyor. Bir başka muktadir, "Annen de olsa diz kapağının üstü tahrir eder." diye buyuruyor. Biri sübyancılığı, çocuklara tecavüzü, diğeri enesti meşrulaştırıyor. Meclis başkanı zat, "flört fahişeliktir" buyuruyor. Bu cenahta benzer sözler öyle çok ki, etek boyundan gece sokağa çıkmaya kadar ne cevherler var kadına taciz ve tecavüzü meşrulaştırın. Ama bu kadarı, kadına yaklaşımının nasil olduğunu anlatmaya yeter. Bu bakış açısı milliyetçi mukaddesatçı tosuncukların, bu vatansever iyi çocukların yaptığı

her türlü tacizin, tecavüzün, vahşetin ve katliamın olağanlaştırılmasına, meşrulaştırılmasına yarıyor. Sonuç mu? Son bir yıl içinde 500'den fazla kadının öldürülmesi oluyor. Ayrıca devlet görevlilerinin karıştığı benzer olaylardan bir kaç rakam: son 15 yılda mahkemelere yansıyan tecavüzlere 241'i polis, 91'i asker, 17'si özel tim. 15'i korucu ve 45'i de gardiyan. Bunlardan hiçbirisi ceza almamış. Mahkemeler kadın cinayetlerinde zaten aklama, mazeret üretme kurumları olarak çalışıyor. Tecavüz eğer kolluk kuvvetlerince gerçekleştirilmişse beraat kesin. Diğer tecavüz davalarında ise kadın ya da çocuk mahkemelerde, adli tıpta aynı tecavüzü defalarca yaşamaya mecbur bırakılarak şikayetçi olduğuna, olacağına bin pişman ediliyor. Mahkemelere yansımayan taciz tecavüz olaylarının rakamları bile insanın tüylerini diken diken etmeye yeter. Sadece bir tek örnek; 5-10 yaş arası çocukların %40'ı taciz tecavüz kurbanı. Yaş sınırı 10-15 olduğunda oran daha da yüksek. Yapanların yarısı ya aile içinden yani ensest ya da yakın çevrelerinden. İşte "annen de olsa..." diyenlerle 6 yaşa fetva verenler bu sapıklığın, taciz ve tecavüzün, ensestini meşrulaştırılmasını, olağanlaştırılmasını sağlıyorlar.

Bugüne kadar mahkemelere, gazetelere yansıyan taciz-tecavüz vakalarına dair resimlere, tarikat ilişkilerine şöyle kabaca bir bakış bile çok büyük bir kesimin ya dinci ya da milliyetçi faşistler tarafından gerçekleştirildiğini görmeye yeter.

Namus cinayeti, töre cinayeti ya da çevre baskısıyla intihara sürüklenen kadın kırımlarına bakın, hep ölen kadınlardır. Sevdiğiyle olan ya da tecavüze uğrayan kadın bu işi tek başına yapmıyor ya. Neden kırma uğrayan kadın oluyor? Üstelik tecavüz olaylarında çoğunlukla tecavüzcü erkek yakın çevreden, akrabadan biri olduğu halde sonuç değişmiyor, öldürülen hep kadın oluyor.

Bizzat tanık olmadıysanız bile pek çok defa kadınların sokaklarda bıçaklanarak, kurşunlanarak hunharca katledildiğini televizyonlarda izlemişsinizdir. Bunu yapanlar ya kocası, ya boşandığı eski eşi ya da erkek arkadaşı oluyor. Sokak ortasında tekme tokat dövülen kadınlar söz konusu olduğunda da saldırgan

genellikle değişmiyor. Bu yazı kaleme alınırken tv'ye yansıyan son olay Maraş'ta camiye sığınan kadının yaşadıklarıydı. Onlarca dini bütün müslümanın gözleri önünde eski erkek arkadaşının yumruk ve tekme darbeleriyle yere yığılan kadını, cami dışında olayı görüp gelen 3-4 genç kurtarıyor. Bu kadar insan sokaklarda işlenen bu kadın katliamına, kadına yönelen dayak ve işkenceye neden seyirci kalıyor? Dinsel, ahlaki, geleneksel yaklaşımla açıklamak, yerleşik anlayış demek yeterli mi? Evet, taa çocukluğumuzdan beri herkesin kulağına yer etmiştir, "karı-koca arasına girilmez.", "kocası değil mi sever de döver de." diye. İyi de, sadece bu mu? Elbette değil.

Hapishanelerde Kürt çocukları devlet eliyle tecavüze tabi tutulurken amaç ehlileştirmeydi. Polis olsun asker olsun kolluk güçleri taciz-tecavüzü yıllardır bir sorgu yöntemi olarak kullandı. Şimdilerde biraz azalsa da bu sürüyor. Son yıllarda bunun yerini polisin kaçırıp tecavüz ettikten sonra ıssız bir köşede sokağa atması aldı.

Bütün örnekler taciz-tecavüzün, kadın kırımının, kadına yönelen her türlü şiddetin esas olarak erkek egemen devlet tarafından, erkek egemen sistem tarafından uygulandığını gösteriyor. Durum böyle olunca bu devletin mahkemelerinin bu davalarda neden ceza vermediği, vermek zorunda kaldığında da akıl almaz indirim yollarına başvurduğu açığa çıkıyor.

Özgecan cinayeti, bütün bu biriken öfkeyi patlattı. Onlarca kentte çoğunluğunu kadınların oluşturduğu milyonlarca insan sokağa çıktı. Öfkelerini taleplerini haykırdı. Yer yer kadınlara "haddini bildirmek isteyen" "had bildiriciler" de anında ağzının payını aldı. Bugüne kadar bu türden toplumsal eylemlerde adını duymaya pek alışık olmadığımız pek çok kentte bile kadınlar sokağa çıktı.

Kadına yönelen şiddet taciz-tecavüz ve katliam esasında politiktir. Basit bir genelleme olarak baktığımızda bile bu saldırıların bireysel değil, toplumsal bir sorun olduğu görülüyor. Toplumsal olan politiktir. Bunun anlaşılması için basit bir soru yeter. Bütün bu saldırıların amacı nedir? Politik olan da esas olarak burada açığa çıkar. Bütün bu saldırılar esas ola-

rak erkek egemenliğinin yeniden üretilmesi, yeniden kurulmasıdır. Kadının eve kapatılması, toplumsal yaşamın dışına atılmasını amaçlamaktadır. Muktedirlerin her sözünde bu açıkça görülüyor.

Kürdistan'da kadının örgütlülüğü ve mücadelesi artık tartışmaya yer bırakmayacak kadar somut bir olgu. Her eylemde binlerce kadın sokakları dolduruyor, eylemcilerin önünde onlar yer alıyor. Özellikle Gezi ayaklanması ve sonrasındaki süreç, bu durumun Türkiye cephesinde de hızlı bir gelişim içinde olduğunu gösteriyor. Taksim Komünü'nde kadınların kullandığı "tacizsiz yaşam alanı" tanımılaması, kadınları oldukça etkiledi. O günden bu güne adeta bir "had aşımı" yaşanıyor, kadınlar her türlü sınırı yıkıp aşmaya başlıyorlar. Tam da burada iktidar sahiplerinin söylemleri ve teşviki, erkeklerin genetik kodlarına işlemiş erkek egemen anlayışın tehlikeye girmesi karşısında kadına yönelik saldırıların daha da yoğunlaşmasına yol açtı.

Az önce Taksim Komününe dair söylediklerimiz, komünistler de dahil, solda cinsiyet eşitliğinin içselleştirildiği anlamına gelmez. Aksine, bu konuda ciddi olarak sorgulanması, bilince çıkarılıp aşılması gereken yanlar var. Kadın-erkek eşitliği söz konusu olduğunda belirli bir mesafe alındığı söz konusu olsa da LGBTİ bireyler söz konusu olduğunda daha epey mesafe alınması gerektiği ortada.

Bu konuda ilk ağızdan yapılması gereken, özellikle erkeklerin kendi içlerindeki erkek egemen bakışla hesaplaşmalarıdır. Genetik kodlarına kadar işlemiş olan erkeğin üstünlüğü zihniyetini içlerinden söküp atmalıdırlar. Kadının, erkeğin ve bütün cinsiyetlerin her alanda, her anlamda eşitliğini kabul etmek ve hayatını buna göre yaşamak durumundadırlar. Hatta daha da ötesi, toplumsal yaşamda kadına pozitif ayrımcılık uygulanması gerekmektedir.

Milyonların sokağa dökülmesinde Özgecan'ın katli bardağı taşıran son damla oldu. Bu devrimin kendisini bir kez daha açığa vurmaya yol açtı. Burada kadının kurtuluşu, cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son verecek birleşik devrim mücadelesinin yükseltilmesi ve zafere ulaşmasıyla gerçek anlamda mümkün olacaktır.

Süleyman Şah Operasyonu

Operasyon başlamadan önce telefonlar ve internet kesildi. Türkiye'ye yakın bölge olduğu için oradaki GSM operatörleri burada da çekiyor. Böyle kesintiler pek olmazdı, olağanüstü durum olduğu belliydi. Dışarı çıktık sokaklarda dolaşmak için, sınırdan muazzam bir hareketlilik gördük. Normalde bomboş olan sınır hattında, gözünüzün alabildiği kadarıyla 20 metre ara ile askeri araçlar sınır hattı boyunca diziliydi. Sınırın neredeyse 3 km'lik kısmı üstünde helikopterler ve savaş uçakları uçuyordu. Türk uçakları olduğunu şöyle anladık, bu bölgelerde savaş olmadığı için, şehrin dışında cephede savaş olduğu için, koalisyon güçleri buradan uçmuyor uçsalar bile çok yakın mesafeden uçmuyorlar. Türk savaş uçakları olduğunu oradan anladık, bu bölge üzerinde uçuyorlardı ve çok alçaktan uçuyorlardı.

Anlamadık ne oluyor ne bitiyor. Zaten ondan bir gün öncesinde sınır askeri bölge ilan edildi. Sınırdan OHAL ilan edildi. Zaten bu durumu da anlayamamıştık, sonrasında hareketliliği gördük. Yine hala kafamızda bir şey canlanmadı, sonrasında kapıda beklemeye başladık.

DİHA ve ben vardım. Birden Mürşitpınar Sınır Kapısından Türk askeri tankları gelmeye başladı. Tanklar girmeye başladığında şunu fark ettik, yapılan anlaşma gereği muhtemelen Kobane sokakları boşaltılmıştı. Bu durumu cephedekiler ve yönetim biliyordu, asayiş birimlerinin bilgisi yoktu. Operasyona 200 YPG savaşçısı aktif katılım gösterdi. Zaten sokaklara çıktığımızda farklı bir durum olduğunu sezinlemiştik, sokaklar boştu. Sonraki süreçte de tankların girişini gördük, tankların girişini çekmeye başladık. Hatta YPG yüzleri çekmeme önerisinde bulundu bize. Sonra fotoları, videoları çektik, ama internetimiz olmadığı için fotoğrafları paylaşamadık, kimseye haberleşemedik. Ertesi gün internet geldi ve baktığımızda sansür uygulandığını gördük. Operasyonla alakalı tek bir satır yazı görmedik internette, haber sitelerinde, haber ajanslarında.

Operasyon 13 saat sürdü. Sonrasında internet ve GSM bağlantıları geri geldi. Sandukayı aldıktan sonra, Süleyman Şah Sandukası alındıktan sonra Türk askerleri tarafından türbe bombalanıyor, yerle bir ediliyor İŞİD'in eline geçmesi için. Sonrasında Türkiye'ye giriş yaptı tanklar, ama tankların bir kısmı türbenin yeni yapılacak yerine konuşlandırıldı.

Türbenin yapılacağı yerde kazı çalışmaları sürüyor.

Kobane'den Bağımsız Bir Gazeteci

Gericiilik Tarihe ve Kültüre De Düşman

Dinci gerici faşizm, sadece ilerici olan şeylere değil, her şeye saldırmayı sürdürüyor; veba gibi geçtikleri her yeri kurutup yakıp yıkıp tahrip etmeyi, yok etmeyi görev ediniyor kendine.

Ortadoğu'da işgal ettikleri her yerde tarihi eserleri, dini yapıları yok eden İŞİD, geçtiğimiz günlerde Musul'da bulunan Halk Kütüphanesi'ni bombaladı. El yapımı bombalarla havaya uçurulan yaklaşık 100 yaşındaki kütüphane, 18. yüzyıldan kalma el yazması eserleriyle ünlüydü. Burada Ortadoğu'ya ait yaklaşık 8 bin eser kül olmuş oldu.

Kütüphanede yanan eserler arasında Osmanlı'dan kalma eserler, UNESCO'nun nadir eserler listesinde yer alan kitaplar ve el yazmaları da vardı.

Yaptıkları vahşet akla ilk olarak hıristiyanların yakıp yok ettiği İskenderiye Kütüphanesini getirdi. Öyle ya, gericiilik, hangi din olursa olsun, halkların

cehaletinden güç alır.

Hemen ardından bu hafta bu dinci faşist sürüden gelen haberler ise Asur medeniyetinden kalma Nimrud antik kentinin iş makinalarıyla yıkımı haberi oldu.

Kökene MÖ. 13. yüzyıla dayanan Nimrud antik kentinde değerli eserler Musul, Bağdat, Paris ve Londra'daki müzelerle taşınmış olsa da, insan kafalı kanatlı boğa heykelleri kazı alanında idi. Nimrud, 20. yüzyılın en önemli arkeolojik keşiflerinden birisi olarak kabul ediliyordu.

Her yaptığı vahşet dünya çapında tepkiyle karşılanan İŞİD'in Irak'ın kültürel mirasını yok etmeye yönelik bu saldırısı da arkeoloji dünyasında ciddi bir tepki ile karşı-

landı.

Yerel bir aşiret kaynağı, Reuters haber ajansına, "İŞİD üyeleri Nimrud arkeolojik kentine gelip değerli eserleri yağmaladı; sonra da alanı yerle yerle etme işine girişti. Heykeller, duvarlar ve bir kale tamamen tahrip edildi" diyor.

Dr. Gailani, "Nimrud, biz Iraklılar için ve bir arkeolog olarak benim için en önemli alanlardan biridir. Bugüne dek ayakta kalmış pek çok şey, kabartmalar, heykeller, ünlü kanatlı boğalar vardı. Ne yaptıklarını bilmiyorum. Tarihimizi siliyorlar. Keşke bu sadece uyanabileceğim bir karabasan olsaydı. Bunu niçin yaptıklarını anlayamıyorum. ... İnsanın tarihi vardır. Biz hayvan değiliz. Hayvanlar bilmez tarihle-

rini. Biz ise biliriz ve aramızdaki fark da budur" dedi.

Arkeolog Nineveh Yakou da, "Çoğu insan ilk merceği Hollandalıların keşfettiğine inanır. Oysa mercek 3000 yıl önce keşfedildi ve Nimrud'da bulundu. İşte böyle bir tarih bizim elimizden alınıyor. Artık kimse erişemeyecek bunlara bir daha. Bu küresel bir kaygı. Ve küresel düzeyde ele alınmalı; yalnızca arkeologların ve tarihçilerin kaygı duyduğu bir konu olmamalı." dedi.

İngiltere Irak Araştırmaları Enstitüsü başkanı John Curtis de, Nimrud'un Irak'ta en iyi şekilde korunmuş Asur şehri olduğunu belirterek bu yapıların tüm dünyanın kültürel mirasına yönelik korkunç bir suç olduğunu söyledi.

Iraklı arkeolog Hamdani, İŞİD'in kültürel miras değerlerini teker teker yıkmaya devam edeceğini söyledi ve "Bir sonraki hedefleri elbette Hatra olacaktır" diyor. Irak'ın Ninova bölgesinde bulunan ve UNESCO Dünya Mirası listesinde yer alan Hatra, bir dönem Asur medeniyetine de başkentlik yapmış bir kent.

Gazetemiz baskıya hazırlanırken, ard arda Hatra ve Horsaobad antik kentlerinden de kötü haber geldi. İŞİD militanları, hafta sonunda bu iki antik kentin kalıntılarını bombaladı, dozerlerle dağıttı. Horsaobad, millattan önce 8'inci yüzyılda Asur Kralı 2'inci Sargon tarafından dünyanın kültür mirasına başkent ilan edilmişti. Birleşmiş Milletler bu saldırıları "Savaş Suçu" ilan etti.

İnce Memed'in En Uzun Yolculuğu

Türk edebiyatının usta kalemlerinden Yaşar Kemal 2 Mart günü en uzun yolculuğuna uğurlandı. Uzun betimlemeleri ve tasvirleriyle anılan, eşkiyanın, köylünün, işçinin, etnik halkların kültürüne dair destansı anlatımlarıyla, her karakterini bize ayrı ayrı sevdiren Yaşar Kemal, Türk edebiyatını yetim bırakıp ardından binleri sürükleyerek aramızdan ayrıldı.

Teşvikiye Camiinde kalabalık bekleşikçe çoğaldı, çoğaldıkça sokağa yollara taşı. Sevenleri ellerinde Yaşar Kemal'in ölümsüz eserleri İnce Memed, Ağrı Dağı Efanesi, Höyükteki Nar Ağacı, Fırat Suyu Kan Akıyor, Karıncanın Su İçtiği ellerde yükselmiş, halkın sanatçısı olduğunu gösteren sözleri dövizlerle cümle aleme gösterilmiş. Devlet erkani art arda gelip görünüş giderken, sevenleri onu uğurlayana kadar bırakmamış. Ne de güzel söylemiş usta "Sanatım pro-

letaryanın çıkarlarının emrinde"... "Sosyalist kavga gibi bütün insanlığın kavgası olan bir kavga kir götürmez! Ya saf yürekle pırl pırl gidersen ya kavga sana öyle bir tokat atar ki allak bullak olursun"...

En zor dönemlerde aydın olarak sosyalist kimliği ile verdiği mesajlar kilit rol oynamıştır. 2 Temmuz Sivas Katliamı, 96 yılı Ölüm Oruçları, Bayrampaşa Zindanı Ziyareti, 19 Aralık Zindan Katliamlarında verdiği mesajlar sosyalistlerin, işçi sınıfının, halkın yanında olduğunu göstermiştir. Bu yüzden son yolculuğu da öylesine derin duyguları içinde barındırıp dışarıya akıtan binlerin katılımıyla gerçekleşti.

Yaşar Kemal'in Okurlarına Vasiyeti

Büyük usta Yaşar Kemal, Kasım 2014'te Bilgi Üniversitesi'nin kendisine 'fahri doktora' unvanı vermek için düzenlediği törene sağlık sorunları nedeniyle katılmamıştı. Ancak Yaşar Kemal'in oraya gönderdiği mesaj, bir vasiyet niteliğindedir:

"Bir, benim kitaplarımı okuyan katil olmasın, savaş düşmanı olsun. İki, insanın insanı sömürmesine karşı çıksın. Kimse kimseyi aşağılayamasın. Kimse kimseyi asimile edemesin. İnsanları asimile etmeye can atan devletlere, hükümetlere olanak verilmesin.

Benim kitaplarımı okuyanlar bilsinler ki, bir kültürü yok edenlerin kendi kültürleri, insanlıkları ellerinden uçmuş gitmiştir.

Benim kitaplarımı okuyanlar yoksullarla birlik olsunlar, yoksulluk bütün insanlığın utançtır. Benim kitaplarımı okuyanlar cümle kötülüklerden arınsınlar."

Devinim Atölyesi Özgecan Aslanlar İçin Sahne'de

Ayışığı Sanat Merkezi Devinim Tiyatro Atölyesi'nin hazırladığı Kemal Oruç'un yönettiği Kybele'nin Kadınları adlı oyun 1 Mart

Pazar akşamı ilk gösterimini Taksim Hayalhane Sahnesinde yaptı.

Özgecan Aslan şahsında şiddet gören tüm kadınlar için sahnedeydi Devinim oyuncuları. Salon tamamen dolmuştu. Oyunu ayakta izleyenler, salona giremeyip dışarıda kalanlar vardı. Kadınların binlerce yıllık ezilmişliğinden kesitler seriliyordu gözler önüne. Ve binlerce yıl süren uyanış süreci... Acılar, zorluklar içinden süzülüp gelen yeni ve özgür dünyanın özgür bireyleri olan kadınların uyanışı...

Polis saldırısıyla komaya giren işçi Leyla'nın düşünce gerçek arasında gidip gelişiyle iç içe geçen kadın öyküleri vardı sahnede. Direnen, mücadele eden kadın kahramanlar üzerinden yaşama tutunmaya çalışan Leyla'nın düşleri, izleyeni derinden etkileyen, sarsan kadın hikayeleri olarak çıkıyor karşımıza.

"Ortak olanı" birilerinin özel mülkü haline getirmesiyle başlayan kavga, adım adım kadının köleleştirilmesiyle sonuçlanır. "Tan kızılığı ölüm taşıyor sabaha, yeni tanrılar adına" diye haykıran şaman kadının feryadıyla başlar sahnedeki korkulu tarihimiz. Ardından binlerce yıl öncesinde matematik ve astronomi üzerine çalışan bilim kadını Hypatia'nın acımasızca katledilmesine geliriz. Rüyanın gel gitleri arasında Saddam'ın idam ettirdiği Kürt Kadını Leyla Kasım'a, Tirikeri Adasında pişmanlık kağıdını imzalamayan Yunanlı kadınlara, Frida Kahlo'ya kadar, özgürlük için faşizme karşı mücadele etmiş kadınlar karşılar bizi. Ve en sonu Leyla'nın anası, hiç yaşamamış olan binlerce kadından biri...

Tüm oyun boyunca epik tarzda yer yer izleyicilerle sohbet girişen oyuncuların Leyla'yı hayata döndürmek için gösterdikleri çabalar, hayatın kenarında yaşama tutunmaya çalışan, sürekli baskılara ve şiddete uğrayan, binbir vahşetle kolaycacak öldürülürken kadınların sessiz çığlığıydı sanki. Belki bu yüzden, oyunu izleyen kadınların çoğu gözyaşlarını tutamadı. Kendi ezilmişlikleri, kendi "kara yazgıları" idi görüp izledikleri. "Hiç değilse bu defa kaybatmayelim" diyorlardı belki içlerinden. Canı gönülden uyanmasını istiyorlardı Leyla'nın o ölüm uykusundan.

Oyunun bitiminde kadın oyuncular, mecliste yasalaşmakta olan İç Güvenlik Yasası'nı Protesto etmek için yüzlerini kapatarak seyircileri selamladılar.

Yaklaşık 1 saatlik oyundan sonra, oyunda emeği geçenleri de tek tek sahneye çağırarak selamlayan oyuncular, herkesi 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Taksim'e davet ettiler.

Öldü Mü Denir Şimdi Ona..?

Nazım Akarsu

He he hey koca Yaşar Kemal, he he hey! Demek sen de göçüp gittin; demek senin de o coşkun, o büyük yüreğin sustu; demek sen de sevenlerini, okurlarını öksüz bıraktın! He hey koca çınar, he hey! He hey Anadolu'nun büyük ozanı, büyük sözcüsü, büyük yazarı! Sadece Çukurova'nın toprakları değil, bütün Türkiye ve Kürdistan, şimdi suskun, şimdi üzgün, şimdi kaybettiğinin ardından yas tutuyor. Sözcükler sahipsiz şimdi, türküler sahipsiz, halaylar, destanlar sahipsiz.. Hepsı yasta! Büyük bir dengbejin ardından gözyaşı döküyorlar...

Çakırdikenleri yasta, höyükteki nar ağacı yasta, bakırcılar çarşısı yasta, çıplak ada ve deniz yasta, tanyeri horozları yasta, karıncalar yasta, börtü böcek yasta, kabak çiçeği dolması yasta! Eşkiyalar yasta, gerillalar yasta, Bayburtlu Zihni gibi gülen, Hoca Nasreddin gibi ağlayanlar yasta! Çocuklar yasta, evrende yüreği kadar yer kaplayan herkes yasta, kuşlar yasta, turnalar yasta, çalılıkların arasında açmış o müthiş kokulu mavi çiçekler yasta... Yüreğinin kulağı sağır olmamış, seni biraz olsun duyabilmiş, biraz anlamış, biraz okumuş herkes yasta.

Herkesin dilinde ozan Hasan Hüseyin'in yıllar önce bir 3 Haziran günü Nazım Hikmet için yazdığı o güzelim dizele: "demek ki, göçtü usta/kaldı yürek sızısı" O yürek sızısı yıllardır dinmemiştin; biliyoruz bu da dinmeyecek. Bize "doğanın kanunları" filan deme sakın "o dediğin nesnenin önünde / kafam(z)la eğilirim(z) / ama bu yürek / o bu dilden anlamaz pek" Bu topraklar, senin gibi Homeros ayarında bir ozanı bir daha yaratmak için kim bilir kaç asır daha bekleyecek?

He he hey koca Sadık Kemal Göğçeli, he he hey! Yalnız yazdıklarınla, söylediklerinle kazanmadın yüreğimizi, aynı zamanda yaptıklarınla da, zulmün karşısındaki Dadaloğlu duruşunla da kazandın. '96 Ölüm Orucu'nda bu toprakların en yiğit çocukları ölmesin diye oradan oraya seğirtişin hala aklımızda. Bu toprakların onurlu bir aydını olarak, devrimciler ölürken, kendi yüreğinin kabuğunda yaşayamadın sen. Onların sesine bir ses de sen katmak için, onca yaşına karşın koşup geldin. Nerede iyiden, güzelden, doğrudan yana bir eylem varsa sen oradaydın. Her zaman bedenine olmasan da biz biliyorduk ki, sen koca yüreğinle oradaydın. İnce Memed gibi Toroslardan gürleyip gelmiştin; umudun türküsünü eylemcilerle birlikte söylemek için, insanları umutsuz bırakmamak için gelmiştin. Akdenizin, Çukurova'nın rüzgarlarını toplayıp avuçlarına gelmiştin; yelkenlerimizi doldurmak için "al gözüm seyreyle" demek için gelmiştin. O babacan duruşunla, o tok sesin ve mizacıyla, açksözlülüğünle, eleştirilerini de sakınmadan gelmiştin. Senin umut dolu sözlerin bize en zor anlarımızda bir koldurdu yardımına eşti. Gülüşün de dobra dobraydı, ağlaman da..Hayatın dobra dobraydı.

Arzuhalçılık yaparak öğrenmiştin hayatı; insanları da bu sayede tanımış, iyice tahlil edebilmiştin. Bunca yıl, yüreğinin ve aklının kabına neleri neleri sığdırmıştın kim bilir. Her zaman, senin söyleyecek daha çok şeyin olduğunu düşündük. Biz onlardan sadece bir katre tadabildik belki de..

He he hey koca ozan he he hey! Kolay susacak bir yürek değildi seninki; onca zulme, onca yalnız kalmaya dayanmıştı. En son sevgili eşin, yoldaşın Tilda'nın ölümüne de dayanmıştı. Ona bile dayanmıştı.

Hep ezilenlerden, sömürülenlerden, yoksullardan yana attı yüreğin, hep barıştan, özgürlükten yana oldu. Yoksa bu kadar acıdan bu kadar bal damıtmazdı beynin. Yoksa bu kadar sevilmezdin. Bir saray yazarı olsaydın bu kadar sevenin olmazdı. Heyhat saray eşrafı da cenazende saf tutmadı değil! Senin büyüklüğünün gölgesinde kendilerine şan ve şeref aradılar! Ama boşuna! Bu halk sosyalist Yaşar Kemal'i de biliyor, dinci faşistleri de, bu halk aydınlığın türkücüsünü de biliyor, karanlığın sözcüklerini de. Bu halk devrimcileri de biliyor karşı-devrimcileri de! He he hey koca çınar, he he hey! Bizi bırakıp gittin; ama eserlerin sonsuza kadar yaşayacak. İnsanlığın kalbinin çarptığı her yerde sen, hep bizimle olmaya devam edeceksin. Daima!

ÜZGÜN OLMAKTANSA ÖFKELİ OLMAYI TERCİH EDİYORUZ

Emekçi Kadınlar (EKA), bir ayı aşkın süredir 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için Taksim Meydanı'na çağrı yapıyor. İstanbul'un çeşitli semtlerinde afişleme yapan, standlar açarak bildiri dağıtımları yapan ve "Harekete Geç İsyana Et!" şiarıyla Taksim Meydanı'nı zaptetmeye çağıran Emekçi Kadınlar (EKA), 8 Mart günü gerçekleştirdiği eylemde Taksim Meydanı'na çıkarak, bir kez daha "Taksim'de İsrar Devrimde İsrardır" sözünü yaşama geçirdi.

Emekçi Kadınlar saat 17.00'ye doğru Demirören sokağından erbane ve zil ritimlerle İstiklal Caddesi'ne çıktı ve neşeli ezgilerle buradan Galatasaray Meydanı'na yürüdü, kadınlara karanfil-ler dağıttı. "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü" pankartı açan EKA'lı kadınlar, Ayışığı Ritim Grubunun erbane ritimleri eşliğinde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Harekete Geç İsyana Et, İsyana İsyana İsyana Yıkana Kadar", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Kadın Erkek Elele Devrime Zafere", "Yaşasın Emekçi Kadınların Mücadele Birliği" sloganları atıldılar.

Şiirleriyle her zaman emekçilerin, devrimcilerin yanında olan şair Ruhan Mavruk yine EKA'lı kadınlarla birlikteydi, kapitalist sistemde kadını neredeyse tüm yönleriyle anlattığı "Kadımın" adlı şiiriyle...

Gazi Mahallesi'nin işçi gençlerinden olan ve Kobane'de ölümsüzleşen Mustafa Can Şeker'in ablası da eyleme katılarak, kısa bir konuşmayla Kobane'de savaştan YPG ve YPJ savaşçılarına selamladı; "Kalbim Kobane'de savaştan kadınlarla, Emekçi Kadınların mücadelesi hepimizin mücadelesidir" dedi.

Ritimler eşliğinde başlayan eylem

çevreden geçmekte olan kadın, erkek, çocuk herkeste büyük ilgi uyandırdı. Bu sırada Galatasaray UltraAslan taraftar grubu sloganlarla kadın cinayetlerini protesto etti ve Emekçi Kadınlara sloganlarla destek verdi. Bir süre birlikte sloganlar atıldı. Ardından taraftarlar emekçi kadınlarla pankartlarını yan yana getirerek eyleme destek oldular.

Ardından Devrim Tiyatro Atölyesi'nin "Özgürlük Çığılığı" adlı kısa kadın oyunu sergilendi. Şengal'de İŞİD çetelerinin kadınlarla saldırsı tecavüz ve pazarlardan satılması sürecinde Şengalli kadınlar için hazırlanan oyun, alkışlar ve kadına uygulanan şiddeti protesto eden sloganlarla karşılandı.

Emeğe Ezgi de Ritim Grubu ile birlikte Malan Balkır ve Hemepeşi söyleyerek EKA'lı kadınların eyleminde coşkuya coşku kattı. Kadınlar hep birlikte "Harekete Geç İsyana Et, İsyana İsyana İsyana Yıkana Kadar", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü" yazılı pankart açtı. EKA'lı kadınlar ritimlerin eşliğinde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Harekete Geç İsyana Et, İsyana İsyana İsyana Yıkana Kadar", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Kadın Erkek El Ele Yürüyoruz Devrime", "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "Jin Jiyan Azadi", "Kadın Devrim

Özgürlük" sloganları atarak, Keçe Kürdanı' söyleyerek halaylar çekti.

Ardından Taksim Meydanı'nda basın açıklaması yapılmak üzere yürüyüşe geçildi. Galatasaray Meydanı çıkışının yarısını çevik kuvvet polisleri ve tomalar, diğer yarısını da o gün derbi maçı olan Galatasaraylı taraftarlar kapattı. Taraftarlar yine "Kadına Uzan Eller Kırıl" sloganları atarak polis kordonu arasında Emekçi Kadınlara koridor açarak ablukadan çıkmalarını sağladılar. Yürüyüş, sloganlar, zılgıtlar, ziller, erbanelerle olanca coşkusuyla devam etti.

Yol boyunca alkışlarla selamlanan Emekçi Kadınlar, Fransız Konsolosluğu önüne geldiklerinde sivil polis ve çevik kuvvet barikatıyla karşılaştı. Basın açıklamalarını Taksim Meydanı'nda yapmak istediklerini söyleyen Emekçi Kadınlar, bunun anayasal olarak hakları olduğunu açıkladılar. Polislerin "Valiliğin yasak kararı var Meydana giremezsiniz" sözü üzerine "Taksim işçilere, emekçilere, halka kapatılmaz, Taksim bizindir. Ya barikata açın ya da biz müdahale ederiz" uyarısı yapan kadınlar, sloganlarıyla ve konuşmalarla Taksim Meydanı'nın halka, işçi ve emekçilere kapatılmayacağına söylediler. Yürüyüş boyunca Emekçi Kadınlar'a katılarak buraya kadar gelen kadın ve erkek emekçiler, alkışlar, ıslıklar ve "Her Yer Taksim Her Gün 8 Mart" sloganıyla bu tavrı desteklediler.

Tomalar anons yapıyordu "Bu kanunsuz bir eylemdir; dağılın arkada etkinlik yapan bayanların yanına gidin" diyerek feministlere katılmalarını öneriyordu. Barikatın açılmaması üzerine Emekçi Kadınlar barikata yüklendi. Sivil polisler bu sırada açıldılar ve çevik kuvvetle baş başa kaldılar. Bayrak ve döviz sopolarıyla bir süre polis kalkanları dö-

vüldü, kırıldı; toma su sıkmadı ama eylemcilerden biri elindeki su şişesiyle polisleri suladı. Dakikalarca süren bu itiş kakış, tartışma, arbede esnasında Konsolosluk tarafından polislerin kadınları çembere almaya çalışmasına engel olan gençlere polis müdahale etmeye kalkınca sloganlar yükseldi yeniden ve arbede büyüdü.

Saatler 19.00'i geçtiğinde, burada, polis kalkanlarının önünde basın açıklaması yapıldı. Emekçi Kadınlar olarak 2015 yılında yine sokaklarda, meydan-

larda isyanda olduklarını ve tüm baskılara ve saldırılara karşın kadınların coşkun akan selinin durdurulamayacağı belirtildi. n açıklama, kadınların

tarih boyunca gericiğin ilk hedefi olduğu, bugün de dinci faşizmin ilk hedefinin kadınlar olduğu söylendi. Ortadoğu ve ülkemizdeki dinci gerici faşizmin uyguladığı gerici politikalar, giderek artan kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerine değinilen açıklamada gerici söylemlerle kadına taciz ve tecavüzün de meşrulaştırılmaya çalışıldığı, namus söylemleriyle kadınların Özgecan Aslan gibi vahşice katledildiği hatırlatılarak "Özgecanların katledilmesi sizin namusunuzun bittiği yerdir" denildi.

"Bizleri yaşamdan kovanlara karşı, büyük öfke ve kinle kadınlar en öne diyor ve harekete geçip isyana ediyoruz. Bugün 8 Mart görülmeyen emeğiyle her gün yeniden üretime katılan ev kadınlarının günü. Biz Emekçi kadınlar tüm dinci gericiğin simgeleştiği İŞİD çetesine karşı Kobane'de savaştan Arin Mirxan olduk, Kader Ortakaya olduk. Devrim ve özgürlük şiarıyla savaştık" diyen Emekçi Kadınlar, kapitalist sistemin insanlık dışı koşullarına karşı boyun eğmeyen işçi, emekçi ve Kürt kadınlar, Claralar, Rosalar, Kolantaylar olarak 8 Mart'ı yaratan ve yaşatanlar olarak, zindanlarda baş eğmeyen Aysunlar, Sibeller, Ayniller olarak Haziran Ayaklanmasından, 6-8 Ekim serhildanlarına kadar isyana durduklarını belirttiler.

Eylemlerini burada sonlandırdıklarını ama 8 Mart'ın bitmediğini söyleyen

Emekçi Kadınlar, İstiklal Caddesinden aşağı doğru yürümeye başladılar. Bu sırada 2014 8 Mart'ında devrimci kadınları "polis barikatını yıkacak, Taksim Meydanı'na yürüyecektik ancak siz önümüze geçtiniz ve eylemimize engel oldunuz" minvalinde açıklama yapıp eleştiren feminist kadınlar, aynı dakikalarda Fransız Konsolosluğu önünde toplanmış ve devrimcileri polis barikati ile baş başa bırakarak sırtlarını Taksim'e dönüp, Tünel'e yürüyüşe geçmişlerdi.

Yapacağız Dedik Yaptık

Yaklaşık 15-20 dakika sonra Emekçi Kadınların sesi Taksim Meydanı'ndan yankılanacaktı "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak" ve "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" haykırışlarıyla. Taksim Tramvay Durağında "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" pankart açan kadınların sloganları hemen yanıt buldu ve etrafta pek çok kişi toplanarak alkışlarla ıslıklarla destek verdi.

Feminist kadınların peşinden giden polislerin ise eyleme müdahalesi zaman

aldı. Sivil polisler "kanunsuz bir şey yapıyorsunuz" uyarısı yaparken, çevik kuvvet polisleri de arkayı sarmaya başladı. Emekçi kadınlar bir taraftan günün ve meydanın önemine dair konuşmalar yaparken, polislere de "Basın açıklamamızı Taksim'de yapacağımızı söylemiştik ve geldik, yapıyoruz" dediler. "Her Yer Taksim Her Yer 8 Mart" sloganları atılarak, tüm kadınların emekçi kadınlar günü kutladılar. Taksim Meydanı'nın işçi ve emekçilere kapatılmasına asla izin vermeyeceklerini söyleyen Emekçi Kadınlar, yeniden sloganlarla İstiklal Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Sloganlarla yürüdükçe sayıları artan kadınlar, bayraklar açarak büyük coşku ile bir yürüyüş daha yaptılar. Emekçi Kadınlar eylemlerini İmam Adnan Sokak'ta sonlandırdılar.

Antakya Emekçi Kadınları Buluştu

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle bir kahvaltıyla bir araya gelen Emekçi Kadınlar ve Antakya'nın emekçi erkekleri, kahvaltıdan sonra 8 Mart'ın önemi üzerine konuşmalar yaptılar.

Emekçi Kadınlar yapılan konuşmalarda, kadınların 119 kadın dokuma işçisinden Paris Komünündeki kadınlara, gerilla Zilan'dan faşizmin zindanlarında ölümsüzleşen Aysunlara Sibellere, oradan da Gezi'deki kadınlara kadar ancak sınıf savaşımına katılarak özgürleşeceklerini anlattı. Daha sonra kadınlar Eğitim-Sen'nin çağrısını yaptı "Dünya Emekçi Kadınlar Günü Yürüyüşü"ne katıldı.

Saat 13.00'te Eğitim-Sen önünde bir araya gelen kadınlar saray caddesi bo-

yunca "Yaşasın Eşitlik Mücadelemiz", "Kadın Erkek El Ele Mücadeleye", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "İç Güvenlik Yasası Geri Çekilsin" sloganlarını atarak Uğur Derhanesi önüne geldiler. Burada yapılan basın açıklamasında "Kadın; tüm ekonomik, kültürel, siyasal baskılara karşı çıkarak; düzenin dayattığı statüleri kendilerine uygun gördüğü kalıpları yıkarak düzene karşı kendi iradesini hakim kılarak hayatın her alanında söz ve karar hakkını söke söke kullanarak sisteme karşı dişe diş vereceği mücadeleyle özgürleşecektir.

Tıpkı Nazi faşizmine başkaldıran

Tanya gibi, tıpkı devrimci düşüncelerinden dolayı katledilen Rosa Luxemburg gibi, tıpkı Kadının özgürlüğü tüm insanlığın özgürlüğü gibi yalnızca emeğin sermayenin boyunduruğundan kurtulmasıyla olacaktır" diyen Clara Zetkin gibi, tıpkı Filistin direnişinin simgesi Leyla Halid gibi, Kürt kadını Zilan gibi emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede özgürleşen KESK'li Aysunur Şimşek ve Elmas Yalçın gibi.

Kadın mücadeleye özgürleşecektir. Kadın en az onun kadar sömürülen şiddete uğrayan işsiz bırakılan erkek yoldaşlarıyla omuz omuza vereceği mücadeleyle özgürleşecektir" denildi. Eylem halaylar eşliğinde son buldu.

ANTAKYA VEKA

RedHack Emekçi Kadınları Selamladı

RedHack, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kadın Koordinasyon Merkezi internet sitesini hackleyerek kutladı.

Kızıl Hackerlar, "Selam olsun 1957'den 2015'e New Yorklu dokuma işçilerinden Rojava'ya, savaştan, yaşamın her alanında direnen, üreten, emeği ile dünyayı güzelleştiren kadınlara. Selam olsun dünya emekçi kadınlarına! Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve onu yaratan ve yaşatan direnişçi kadınlar!" dediler.